

OZVĚNY

Časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic

ČÍSLO 4 | PROSINEC 2024

Jan Senft
foto Barbora Mráčková

5 ZE ŽIVOTA...
Člověk krve

14 ZE ŽIVOTA...
Dětská organizace
Slunce

22 OKÉNKO DO HISTORIE
V Tridentu

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři,

opět mám možnost pozdravit Vás v předvánočním čase. Věřím, že čtení Ozvěn může být vítaným důvodem, pro který přerušit předvánoční shon.

V úvodu shrnutí událostí, které v posledním období v obci proběhly, se ještě jednou, a předpokládám naposledy, zastavím u nové školy. Druhého září do nové budovy nastoupili první žáci, dnes už jsou zde všichni zabydleni (žáci, učitelé i všichni ostatní bez nichž si provoz školy neumíme představit) a na mě vše působí jako by zde škola byla odedávna. Na konci září pak proběhl akt slavnostního otevření školní budovy. V dopoledních hodinách za účasti těch, kteří měli na realizaci významný podíl, odpoledne pak byla škola otevřena pro širokou veřejnost. Oba bloky se mi velmi vydařily, v odpolední části se prohlídky nové budovy zúčastnilo přibližně tisíc návštěvníků. Ucelenou kolekci fotografií jak z výstavby, tak i již dokončené školy si můžete prohlédnout na webu obce.

S otevřením školy souvisí i změna dopravní situace, po počátečních problémech si již vše „sedá“. V této souvislosti budou pravděpodobně v blízké době provedeny ještě dvě úpravy dopravního značení, půjde o změnu přednosti v jízdě v ulicích Sportovní a K Votavce. O změně budeme informovat na obecním webu, prosím všechny řidiče, aby sledovali dopravní značení a předešli tak případným kolizím způsobeným těmito změnami. Dále si všichni zvykáme na nové autobusové zastávky, zde jsme v ranních hodinách zřídili asistenční službu pracovníků obce, kteří dětem pomáhají bezpečně využívat přílehlý přechod. Dále bude na nové zastávce instalován přístřešek.

Tolik snad již poslední obsáhlejší zmínka o stavbě a zahájení provozu nové školní budovy.

Další akcí, která byla na podzim dokončena je dešťová kanalizace v ulici Pod Hřištěm. V rámci stavby byla instalována velká re-

tenční nádrž, která bude zachycovat náhlé přívaly vody. Dnes je již celá stavba plně funkční což se projevuje zejména ve zmiňované ulici, která byla dříve při přívalových deštích často poškozována.

Důležitou záležitostí, která probíhá je také schvalování regulačních plánů (součást územního plánu). Tento proces musel být pozastaven z důvodu nefunkčních systémů, kterými měla být provedena kontrola jejich zpracování. V listopadu již proběhlo veřejné projednání. V době, kdy píšu tento příspěvek běží lhůta pro reakce na prezentované RP a následně bude pokračovat proces dle předepsaných pravidel, doba trvání bude záviset na množství a relevanci případných námitek.

Na podzim se ani naší zemi nevyhnula přírodní katastrofa, část území byla postižena povodněmi. V naší obci se podařilo zorganizovat veřejnou materiální sbírku, zde bych chtěl poděkovat všem, kteří svými dary přispěli a zároveň všem, kteří se podíleli na její organizaci. K darům obyvatel naší obce jsme ještě dokoupili materiál, který v postižených oblastech nejvíc scházel a následně jej předali postižené

obci Mikulovice. Zastupitelstvo obce dále rozhodlo, že podpoří postižené školy darem školního nábytku z naší staré školní budovy, tímto darem byly podpořeny školy v obcích Krnov a Česká Ves.

Nemohu nezpomenout smutnou událost, která se stala v listopadu, 16. 11. nás navždy opustil pan profesor Josef Zicha. Člověk, kterého jsem si nesmírně vážil zejména proto, jak byl bez ohledu na dobu, která zrovna probíhala silný, sdílný a skromný... Věřím, že takto na něj budou vzpomínat všichni, a to od studentů, kterým se věnoval doposud, až po jeho vrstevníky. Závěrem Vám, vážení čtenáři, přeji klidné prožití vánočních svátků, ať se Vám do nového roku podaří vykročit správnou nohou, a hlavně ať jste zdraví.

Vladimír Zámyslický

EDITORIAL

Vážení spoluobčané,

opět Vás vítám na stránkách Ozvěn. Máme za sebou mnoho zajímavých dní plných svátků, různých setkání a zajímavých podnětů k zamyšlení. Věřím, že i tentokrát pro Vás budou Ozvěny podnětné a že se dozvíte něco nového. Pokaždé, když začínáme sbírat, třídít i psát články, tak si říkám, jak asi Ozvěny dopadnou. Budeme mít dostatek článků? A vždycky se nakonec sejde mnoho zajímavých příspěvků, což dokládá, jak moc pracovití lidé v Ondřejově jsou.

Ráda bych vzpomenula v těchto podzimních dnech, že jsme se rozloučili s panem profe-

sorem Josefem Zichou, který se nesmazatelně zapsal do našich srdcí a duší ať už svým provedením České mše vánoční, tak i svým příkladným životem plným laskavosti, životem v pravdě a lásce. Nikdy nezapomeneme, co pro nás všechny udělal. A ponese jeho pochodeň dál. Česká mše vánoční v Ondřejově bude žít dál. Díky náš drahý kamaráde.

17. listopadu 2024 odhaloval spolek Škama zrekonstruovaný pomník Lípy svobody. Moc děkujeme za tak nádherný počín, který je symbolem svobody a demokracie. Věřím, že kdyby byla demokracie a svoboda v ohrožení, že se všichni spojíme a společně se nástupu nedemokratických principů postavíme.

V Ozvěnách naleznete rozhovor s mladým hudebníkem, který se se svým příběhem svěřil čtenářům. A vůbec není Ondřejovu vzdálený.

Také Vás čeká pokračování příběhu Jaroslava Hnízda, který si prožil zajímavý život a získal si svými texty mnoho příznivců.

V článku o mateřské škole se dozvíte, co zajímavého zažily děti, ale také jsem se

dotkla některých palčivých témat, která doufám povedou k pochopení, s čím se často setkáváme.

Připomínám, že do rubriky: „Kulturní okénko nejen z Ondřejova“ mohou psát všichni, kdo by se rádi podělili o zajímavou zkušenost, pěknou knihu, divadelní představení. Bylo by fajn, kdyby se zde objevily různé čtenářské a kulturní podněty.

Se svými zážitky se také podělila Naďa Karlická. Zamyšlením nad zdravou výživou nám připomněla Maruška Kašpárková, že Vánoce jsou svátky především klidu a lásky. A že ne vždy levné potraviny zajišťují kvalitu.

Dále se můžeme těšit na články Pepíka Brabce, Katky Preislerové Štolcové, Pavla Suchana a nově také velice pěkně pojatý článek od Marty Janouškové. Děkuji všem

dopisovatelům, jsem moc ráda, že se opět sešlo tolik krásných článků.

Rozloučím se se slovy Marka Orka Váchy: „Věřím, že každé slovo, které člověk vysloví, a každý čin, který vykoná, jsou vláknem té veliké vesmírné tapiserie a že na ně nebude zapomenuto. Kež by se naše životy staly uměleckým dílem!“

Vaše Romana Brilová

Třídít nebo netřídít odpad?

Na území obce Ondřejov proběhlo vzorkování směsného komunálního odpadu.

Výsledky provedeného rozboru svědčí o průměrném stupni třídění v obci Ondřejov.

Z odpadů, které do černé nádoby nepatří, bylo nejvíce zastoupeno sklo (6,97 %) a BIO odpady (6,97 % – přičemž ale 4,83 % byly gastro odpady a 2,14 % byla zeleň ze zahrad). Následuje textil se 6,7 %, papír se 3,75 %, plasty se 3,49 %, kameny a suť se 3,22 % a kovy se 2,95 %.

Pokud uvažujeme pouze výše uvedené komodity bez gastro odpadů, jedná se celkem o 29,22 % váhy odpadu v černé nádobě, která se dala ještě vyseparovat a je tak zbytečně skládkována.

Třídící sleva je nově zavedená sleva ze skládkovacího poplatku, na kterou bude mít obec nárok poté, co dosáhne daného procenta pro oddělované soustředování recyklovaných odpadů. **Třídící sleva je založena na principu, že pokud bude obec splňovat v daném roce procentuální podíl vytríděného odpadu, nebude zatížena vysokými skládkovacími poplatky. Takto ušetřené peníze může obec investovat např. do snížení poplatků za odvoz odpadu nebo zkulturnění okolí.**

Je tedy důležité, aby občané co nejvíce odpad třídili. **Svým odpovědným přístupem k třídění komunálního odpadu mohou občané ovlivnit výši nákladů za provoz systému nakládání s odpady, které se promítají do poplatku za odpad.** Zodpovědným tříděním umožní obci využít tzv. třídící slevu a tím podpoří snížení nákladů na svoz a likvidaci odpadu.

Skutečně musíme nakupovat potraviny a věci, i které nespotřebujeme, jen že je obchodní řetězec dal do akce za výhodnější ceny? **Ceny, které stejně vyhodíme do popelnice a k tomu si ještě připlatíme za skládkovné?** Má to smysl? Zamysleme se nad množstvím nakupovaných potravin, které jsou vyhazovány do odpadů.

Jak na to? Jednoduše, stačí plně využívat barevné kontejnery, které obec nabízí zdar-

ma, při zaplacení základního poplatku za odvoz odpadu. K dispozici jsou 240litrové nádoby (dávány k rodinným domům) nebo kontejnery o objemu 1.100 litrů (rozmístěné v obcích Ondřejov, Třemblat a Turkovice). Tyto kontejnery je potřeba využívat uvážlivě, aby jejich kapacita uspokojila všechny obyvatele. Odpad do nich vkládat průběžně (ne jednou za léto atd.), aby nedošlo k jejich přeplnění a tím znemožnění ostatním občanům v řádném třídění.

Svozová firma není povinna odvézt odpad uložený mimo odpadové nádoby, ani provést výsyp a odvoz odpadu z nádob, které se nenacházejí na veřejně přístupném pozemku nebo je v nich uložen jiný odpad, než jaký do dané nádoby přísluší. **Věděli jste, že do žluté nádoby na plasty můžete odhazovat i hliníkové nápojové plechovky?** Ostatní kovy, plechovky od konzerv patří do šedé nádoby. Vývoz nádob může probíhat od 6:00–22:00 hodin ve všední dny, tudíž nádoba musí být v tento čas připravena na obvyklém místě, aby mohl proběhnout řádný svoz komodity. Případné reklamace nevyvezených nádob se hlásí na obecní úřad.

Svozová firma neprovede vývoz nádoby u separačních míst rozmístěných po obci v případě, že jim brání nějaká překážka. **Nejčastějším případem je zaparkovaný automobil.** Takovéto případy se nám tu opět začaly objevovat s novým školním rokem, a to hlavně u separačních míst na náměstí naproti Zásilkovně a u separačního místa, které se nachází u parkoviště za SKC. **Řidiči těchto bezohledně zaparkovaných aut**

brání svozu příslušných odpadů! Svozová firma tudíž nemůže uskutečnit svoz a obec musí objednat mimořádný svoz, který samozřejmě zaplatí navíc. Svoz komodit (např. sklo, kovy, oleje) ze separačních míst může probíhat během každého všedního dne, nejen ve čtvrtek. **Žádáme všechny občany, účastníky kurzů v SKC a jejich zákonné zástupce, buďte ohleduplní vůči ostatním a respektujte vyznačená parkovací místa v obci. Svým bezohledným parkováním znemožňujete bezproblémový průjezd ostatním vozidlům, dopravní obsluhu, ale i složkám integrovaného záchranného systému, kde jde o vteřiny. Děkuje!**

NÁVOD, JAK SPRÁVNĚ TŘÍDIT ODPAD DO JEDNOTLIVÝCH NÁDOB

● Černá – směsný odpad

Patří sem: maso, kosti, smetky, popel z uhlí, trus zvířat, pytlíky z vysavače, hygienické pomůcky, čisticí utěrky a houby, keramika a porcelán, silně špinavé a mastné papíry bez nebezpečných látek, uhlový a voskovaný papír.

Nepatří sem: úsporné žárovky a zářivky, bioodpad, stavební odpad, elektroodpad, baterie, odpady, které se třídí (plast, papír...).

● Žlutá – plast

Patří sem: hliníkové plechovky pouze od nápojů, sešlápnuté PET lahve, igelitové a mikrotenové sáčky, fólie, plastové tašky, láhve od kosmetiky a drogistického zboží

(aviváží, šamponů atd.), plastové obaly, vaničky, kelímky od jogurtů, plastové hračky, obalový polystyren z nového zboží jako je TV, lednice atd. (ne stavební), tetrapack (nápojový karton – krabice od mléka, džusů, vína), obaly CD/DVD.

Nepatří sem: guma (hadice, duše z kola atd.), linoleum, novodurové trubky, objemné plasty (zahradní nábytek, hračky, autosedačky...), stavební (izolační) polystyren, znečištěné plasty (nevymyté vaničky od masa...), molitan, pryžové výrobky, PVC, obaly od nebezpečných látek, videokazety, obaly od olejů nebo silně znečištěné obaly od jídla.

● Modrá – papír

Patří sem: noviny, časopisy, reklamní letáky, knihy, sešity, kancelářský papír, rozložené krabice, katalogy, karton, čisté papírové obaly (např. sáčky), vlnitá lepenka, obálky s fóliovými okénky, obaly od vajec a ruličky od toaletního papíru, balicí papír (ne voskový, celofánový).

Nepatří sem: mokrý, mastný nebo jinak znečištěný papír, uhlový a voskovaný papír, nápojový karton, pleny a hygienické potřeby, pauzovací papír, pytle od stavebních materiálů, použité papírové ubrusy a kapesníky, pořadače s kovovými komponenty.

● Zelená – sklo

Patří sem: lahve od nápojů (čiré i barevné), skleněné obaly, sklenice (i rozbité), zavazovací sklenice, flakony, tabulové sklo.

Nepatří sem: porcelán, keramika, varné sklo, autosklo, drátované sklo, zrcadla.

● Hnědá – BIO odpad

Patří sem: zbytky zeleniny, košťály i celé rostliny, zbytky ovoce (i exotického), padané ovoce i celé rostlinky, tráva, plevel, seno a sláma, zemina z květin bez kamenů, hobliny a piliny, **popel ze dřeva, listí a drcené větve, kávová sedlina** – tzv. „lógr“, skořápky od vajec a ořechů.

Nepatří sem: maso, kosti (ani syrové, ani tepelně zpracované), zbytky omáček, pomazánek apod., uhelný popel, smetky z ulice, oleje, pleny, cigaretové oharky a nedopalky, tekuté silně mastné potraviny, letáky, pytlíky z vysavače, čajové sáčky a kávové filtry.

Bioodpad je také možné likvidovat v kompostárně ve Struhařově. Majitelé chatových objektů v katastru Ondřejov, Třeblát a Turkovice obdrží na vyžádání na Obecním úřadě potvrzení o možnosti vývozu bioodpadu do Kompostárny Struhařov.

● Šedá – kovy

Patří sem: plechovky od nápojů (mohou se vhadzovat i do žluté – plasty), kovové obaly (např. konzerv, plechovek od krmiva), hliníková víčka od jogurtů, zátky od nápojů, alobal, kovové uzávěry, víčka, kovové obaly od kosmetiky a drogerie.

Nepatří sem: plechovky od barev a jiných nebezpečných látek, objemné kovy (sušáky na prádlo, nerezové nádoby...), domácí spotřebiče (elektro odpady), obaly od nebezpečných látek, plynové lahve, kabely, dráty.

● Oranžová – jedlé oleje

Patří sem: oleje a tuky (v tekuté formě) z kuchyně v PET lahvi (max. 2 l) se šroubovacím víčkem.

Nepatří sem: motorové a mazací oleje. Také můžete použít kuchyňský olej slít do **max. 1 litrové PET láhve**, zavřít víčkem a položit na nádobu při svozu jakékoliv komodity z domácnosti, svozová auta jsou vybavena košíkem o rozměru, aby se tam vešla max. 1 litrové PET láhev.

● Bílá – textil = odpad

Patří sem: oděvy a textil v takovém stavu, aby bylo možné jejich opětovné použití, ale zároveň i roztrhané, špinavé a poškozené oděvy a textil. Bude posléze dotřídováno.

Kontejner opětovného použití textilu – Klokánek „Projekt pomoci pro Klokánek FOD – Charitativně ekologický sběr“.

Patří sem: oděvy a textil v takovém stavu, aby bylo možné jejich opětovné použití.

Nepatří sem: roztrhané, špinavé a poškozené oděvy a textil.

Kontejnery na kovy, oleje a textil najdete v Ondřejově naproti Zásilkovně, v Třeblátěch v ulici Ke Hrázi (u ČOV) a v Turkovicích v kontejnerovém místě v ul. Ke Šmejkalce.

● Elektroodpad + baterie – zelená popelnice a krabice u vchodu do Obecního úřadu.

Patří sem: drobná vysloužilá elektrozařízení, kalkulačky, mobily, sluchátka, elektrické hračky a hudební nástroje, notebook, kuchyňské spotřebiče. **Baterie** – patří do speciálního boxu umístěného u zelené popelnice u vchodu do Obecního úřadu.

Nepatří sem: televizory, monitory, zářivky, CD, tonery, velké domácí spotřebiče, videokazety, autobaterie, klimatizace, samostatně náplně (chladiiva).

Spotřebiče, které není možné odkládat do nádoby na elektroodpad, je možné odkládat vedle hasičské zbrojnice v Třeblátěch.

Děkujeme občanům za třídění odpadu a přispívání tak k lepšímu životu.

Obecní úřad Ondřejov

Jak poznat policistu?

Nedávno v obci vznikla nepříjemná situace, kdy se občan prezentoval jako příslušník Policie ČR. Proto jsme se rozhodli uveřejnit informace o vzhledu příslušníků Policie ČR. Vpravo naleznete vyobrazení variant uniform, které jsou příslušníky využívány.

Zároveň se příslušník Policie ČR musí, pokud mu to aktuální situace dovoluje, prokázat služebním průkazem. Na uniformě má vždy znak Policie ČR.

Praktiky podvodníků jsou stále více propracované a proto apelujeme na všechny spoluobčany, aby byli obezřetní. Pokud vám bude cokoli podezřelý, požadujte předložení průkazu.

Zdroj informací <https://www.policie.cz/clanek/policie-navenek-uniformy-uniformy.aspx>. Zde naleznete vždy aktuální podobu uniform příslušníků Policie ČR.

Obecní úřad Ondřejov

ČLOVĚK KRVE

V SRPNU SI MOHLI POSLUCHAČI V ONDŘEJOVSKÉM MLÝNĚ POSLECHNOUT TŘI MLADÉ NADĚJNÉ MUZIKANTY, KTEŘÍ MAJÍ JEŠTĚ MNOHÉ PŘED SEBOU, ALE JIŽ NYNÍ BYCHOM MOHLI ŘÍCT, ŽE SETKÁNÍ S TAKOVÝMI HUDEBNÍKY JE VELMI ZAJÍMAVÁ ZKUŠENOST. S JEDNÍM Z NICH SE POJĎME SEZNÁMIT, VĚŘÍM, ŽE NAŠE SETKÁNÍ NA STRÁNKÁCH OZVĚN BUDE ZAJÍMAVÉ A PODNĚTNÉ.

Začneme slovním ping-pongem.

Co znamená člověk krve?

Deset let života, podivuhodnou cestu, na kterou jsem se vydal a pořád znovu čekám, kam mě ještě zavede.

Hřbitovy?

Hřbitovy obecně jsou místa, kam rád chodím hledat klid. Mám rád všechny typy hřbitovů, dokonce jsem dělal se svojí dnes již ženou takový foto blog s názvem Hřbitovní turistika. Chodili jsme po různých hřbitovech a fotografovali jsme náhrobky, které nás zaujaly.

Malostranská beseda?

To je místo, o kterém jsem si myslel, že si na něm nikdy nezahraji. Má pro mnoho lidí, včetně mě, kultovní a legendární význam. Měl jsem možnost si tam už několikrát zahrát a poštěstilo se mi, že jsem tam měl společný koncert s Vladimírem Mertou, což pro mě byla ohromná pocta.

Co pro vás znamená víra?

Je to moje součást, je to něco, o čem se těžko mluví a za co jsem vděčný, že jsem poznal.

Co pro vás znamená rodina?

Je pro mě jednou z nejdůležitějších věcí na tomhle světě.

Jak jste přišel na název Člověk krve?

S mým dobrým kamarádem Liborem Hrdým, v současné době kantorem na jedné škole v našem kraji, jsme spolu zakládali folkové duo. Oba máme nesmírně rádi hudbu předlistopadového undergroundu, tedy hudební subžánr, který vznikl v době normalizace mimo oficiální kulturu. V našem hudebním i životním směřování nás zásadně ovlivnila kapela DG 307 s texty Pavla Zajíčka, které jsou nejen básnické, ale i mystické. Nesmírně nás inspirovaly. Na jejich albu *Dar stínům* je píseň *Lidi krve*. Její vypravěč, jakýsi psychopomp, zve duši posluchače na mystickou cestu do skal, kde transcenduje smyslovou skutečnost. Na konci písně se objevují postavy opředené tajemstvím – Lidi krve. Proto jsme si tak začali říkat.

Kam byste zařadil vaši hudbu? Jaké vlivy můžeme ve vaší hudbě slyšet?

Kromě muzikanta jsem také velký fanoušek hudby, sleduji několik scén a různých žánrů. Zároveň se kolem různých scén pohybuji buď jako organizátor, nebo jako muzikant. K folku se určitě hlásím, mám nesmírně rád český folk. Mojí první inspirací na základní škole byly folkové kapely, na které jsme jezdili s rodiči. Například na Spirituál kvintet nebo Plavce s Honzou Vančurou. Brácha, který se už od základní školy chtěl stát filmařem, měl nesmírně rád filmy režiséra Martina Scorseseho. Když jsme viděli jeho dokument o Bobu Dylanovi „No Direction Home“, což je úžasný dokumentární film mapující kariéru Boba Dylana od jeho hudebních začátků až do

jeho nehody na motorce, tak jsme se stali obrovskými dylanovskými fanoušky. Myslím, že to bylo v osmé třídě, kdy jsme se vydali na jeho vystoupení do Ostravy, to byl můj první velký koncert. Tehdy jsme ještě tolik neuměli anglicky, tak nám Dylanovy texty přiblížilo album *Dylanovky* od Roberta Křesťana. Hodně jsme jezdili na skupinu Traband s frontmanem Jardou Svobodou, se kterým jsem měl později to štěstí si zahrát. Takhle jsem pronikal do hudebních vod a nezávislého folku. Poslouchali jsme různé interprety. Mimo Dylana to byl i Bob Seger, Joan Baez, Kris Kristofferson, atd. V dospívání jsem propadl undergroundové literatuře, do ní jsem byl opravdu ponořený. Snažil jsem se poznat jak jeho historii, tak literaturu, muziku a celou podzemní kulturu. Připadá mi to jako jedinečný fenomén u nás, bylo to určité „hipizáctví“, ale u nás mělo to specifikum, že většinou vycházelo z křesťanských kořenů. Velká část muzikantů byli křesťané, v podstatě většina osobností předlistopadového undergroundu. Tím mi byli hodně blízcí, protože jsem z katolické rodiny. To bylo pro mě hodně zásadní. Později jsem začal poslouchat český bigbít, třeba Michala Prokopa. Měl jsem kamaráda, který bydlel u rybníka Propast a on miloval jazz a blues, a tak jsme spolu za jeden rok stihli asi pět koncertů kapely Michal Prokop Trio, kterou jsme zbožňovali – Jana Hrubého a jeho housle a Luboše Andršta, byl pro mě, jako kytaristu, velký vzor. Měl jsem rád ETC, Ivana Hlase – tuhle vlnu českého bigbítu. A do toho jsem asi před deseti lety začal poslouchat i metalovou muziku a vlastně do dneška poslouchám tento mišmaš žánrů. Každý mě nějakým jiným způsobem oslovuje a myslím, že se každý z těchto žánrů částečně objevuje v mé muzice.

Živíte se už jenom hudbou?

Teď pracuji jako asistent pedagoga v lesní mateřské školce. Mám pedagogické vzdělání, vystudovanou Husitskou teologickou fakultu, obor filozofie, náboženství a etika se zaměřením na vzdělávání.

*Kříž u Hradových Strmelic,
foto Kateřina Zemanová*

Mezi hroby, foto Petr Vrabc

Poprvé jsem o vás slyšela, že jste hrál na Olšanských hřbitovech. Přiblížíte čtenářům, co to bylo za akci?

Akci pořádal bývalý hlavní architekt Olšanských hřbitovů, Filip Ditrich, který se celý život profesně zabývá hřbitovy a nejsou pro něj nepřirozeným prostředím, naopak. Akce s názvem *Mezi hroby* byla benefičním koncertem na obnovu historicky a architektonicky cenných hrobů. Konala se ve staré části, kde už hroby nejsou aktivně pronajímány, a jsou zde víceméně chátrající náhrobky, které jsou ale staré a krásné. Takže to nerušilo pozůstalé, protože k takovým hrobům většinou nikdo nechodí, jelikož už neexistují žádní žijící příbuzní. Jde spíš o takové hřbitovní muzeum. Byly tam dvě stage. Jedna byla na palouku na hřbitově V, oddělení 4 a druhá byla přímo v Eissnerově hrobce. Já jsem hrál po Janu Burianovi. Mělo to krásnou atmosféru. Na koncertě bylo asi 50 lidí, takový skromný klubový koncert v neobvyklém prostředí. Tím, že byl benefiční na záchranu hrobů, u kterých se hrálo, tak mi to přišlo smysluplné, že vlastně lidé viděli, co se s náhrobky děje, že funerální památky potřebují péči a když už je koncert na jejich obnovu, tak přímo během akce vidí, na co přispívají.

Jaké zajímavé koncerty máte za sebou?

Hrál jsem třeba v Srbsku na festivalu TAKT, ve městě Novi Sad, bylo to pro mě výjimečné v mnoha směrech. Bylo to poprvé, co jsem hrál v zahraničí. V Srbsku jsem do té doby nikdy nebyl. Měl jsem štěstí, že jsem tam jel s milými lidmi z klubu Mlýn, kteří tam pořádali workshopy. Já měl před svým koncertem tři dny úplně volno, tak jsem měl hodně času si město projít. Podařilo se mi tam podívat do Muzea v Petrovaradínské pevnosti. Po koncertě jsem měl už v sobě klid, před koncertem bývám vždycky rozechvělý, ale pak to ze mě spadne a mám dobrou náladu. Šel jsem daleko za město a došel jsem se podívat na místní katolický hřbitov. Ve staré části města jsem objevil zapomenutou fotbalovou hospůdku, která vypadala velice podobně, jako ty u našich hřišť, kam se rád chodívám schovat před světem. Byl to pro mě zajímavý zážitek.

Hrajete na klasickou kytaru?

Vystupovat jsem začal s elektrickou kytarou typu Stratocaster, ale bez efektů, hrál jsem s čistým zvukem. Potom jsem hrál dlouhou dobu na akustickou španělku a teď jsem se vrátil k elektrické kytáře. Nechal jsem si opravit a zrestaurovat československou kytaru Jolana Studio z roku 1970, to byl můj sen. Kytaru jsem viděl před lety v jednom kytarovém servisu, měli ji tam v krásném stavu na prodej, já jsem si říkal, že to je skvělé, to je krásná kytara, tu bych chtěl, ještě si to rozmyslím a večer se pro ni vrátím. A když jsem se rozhodnutí večer vracel do vinohradského servisu, tak už byla prodaná. Dlouho jsem po ní pátral a nakonec vypátral v jednom bazaru, byla v hroz-

ném stavu, ale postupně jsem si ji nechal zrekonstruovat. Teď už ji mám kompletně seřízenou, takže na ni s radostí už nějaký rok hraji.

Hrajete sám?

Já už teď hraji převážně sám, kapelu jsem měl jenom chvíli k příležitosti nahrávání desky *V kuchyni*, ale jelikož přišel covid, tak jsme měli s kapelou pouze tři koncerty. Covidová opatření se táhla, nesmělo se zkoušet a vycházet, počáteční nadšení a energie vyprchala a řekli jsme si, že až bude zase nálada, tak se třeba dáme dohromady, ale teď hraji sólo. Do budoucna plánuji s kamarády muzikanty novou kapelní sestavu.

V Ondřejovském mlýně jste hrál se dvěma kolegy, každý sólo, mohli byste nám své kamarády přiblížit?

To byl Honza Řepka a Anežka Matoušková. S Anežkou se znám od dob, kdy jsme společně hráli ve folkové kapele Severní nástupišť. Kapela se dala dohromady v Pražském autonomním centru „Klinika“. Anežka je písničkářka. Je profesionální muzikantkou, která se čerstvě vydává na sólovou dráhu. Má však mnoho dalších hudebních projektů. Na folkové scéně je asi nejznámější její projekt „Avokaduo“, kde se svou kolegyní kontrabasistkou Klárou Pudlakovou hrají a zpívají autorské písně. V jejich hudbě je velmi znát vliv Dagmar Andrtové Voňkové i Zuzany Navarové. Hrají folk s prvky jazzu. Tématy písní jsou vztahy, láska a taky příroda. No, a Honza Řepka, toho už nesmírně dlouho poslouchám. Je pro mě jedním z písničkářských vzorů. Docela nedávno jsme byli na jeho koncertě na Portě, pak jsme za ním šli a měl jsem potřebu mu říct, jak moc mám rád jeho písničky, a koupit si nějaké jeho desky. A vlastně jsme na tom místě domluvili koncert u nás v kostelíku ve Stříbrné Skalici. Dali jsme se do řeči, on přijel, a tak jsme se skamarádili. On také znal mé písničky, padli jsme si do noty a řekli si, že bychom spolu mohli udělat nějaké koncerty a nakonec to klaplo tady v našem kraji. Před koncertem v Ondřejovském mlýně jsme hráli v Hradových Střimelicích, v přírodě, na rozcestí u čtyř lip, potom jsme hráli ve Vlkovci v křmě U žraloka, tam s námi ještě hráli kamarádi Loes van Schaijk a Honza Bartošek, bluegrassové duo Nick a Eliška, flétnistka Michaela Semotánová a kytarista Vojtěch Zavadil. Pak jsme společně hraní zakončili v Ondřejově.

V mateřské škole, kde pracujete, vás musí mít děti rády, protože jste muž a ještě s kytarou...

Ano, děti jsou rády, je to určitě znát, že mají v mateřské škole i mužský element. Děti v mateřské škole tráví velkou část předškolního života a chybí jim mužský vzor, neboť v mateřských školách pracují především ženy.

Pamatuji si, že váš bratr studoval filmařskou školu...

Ano, starší bratr Lukáš. Studoval Katedru dokumentární tvorby na FAMU.

Nejmladší brácha...

Nejmladší bratr studuje stejně jako já Husitskou teologickou fakultu, ale jiný obor – religionistiku a judaistiku. Zde se věnuje například studiu jazyků – aramejštiny či biblické hebrejštiny.

Váš děda byl na základní škole ředitelem, toho jste na základní škole zažil?

Ano, když jsem chodil do třetí třídy do Ondřejova, tak jsem ho jako ředitele zažil. A děda z matčiny strany, Václav Švanda, tak s ním

jsem prožíval pravý český venkov. Měl pole v Suchdole, kde vede dnes křížová cesta, napravo je louka a část té louky bylo jeho pole. Tam jezdívala celá rodina sklízet brambory a seno. Na to mám nádherné vzpomínky. Měl moc rád koně, přestože je nikdy neovlastnil. Když bylo třeba, tak si je půjčoval od pana Šály.

Mohl byste nám ještě představit, jak se můžeme k vaší hudbě dostat?

Na fyzických nosičích je k dostání pouze má debutová deska *V kuchyni*, a to na CD. Album vyšlo také na vinylu, ale gramofonové desky už jsou vyprodané. Předchozí nahrávka čtyřpísňové EP *Krajinou koster* vyšlo na MC kazetě v malém nákladu, který se vyprodal pár dní po vydání. Všechny nahrané písně si lze ovšem poslechnout online na stránce clovekkrve.bandcamp.com. Nová deska je ve fázi plánování. Album *V kuchyni* jsem nahrával u Tomáše Tkáče ve studiu Vnitroblok v Praze, také u sousedů mých rodičů ve Stříbrné Skalici u Marty a Ondřeje Kuchařových. Protože jsou oba muzikanti, mají ve svém domě zkušebnu, která je odhlučňovaná, takže nám posloužila jako nahrávací studio, v němž bubeník Filip Tománek nahrával bicí do všech skladeb. Varhany do písní *Jinací* a *V kuchyni* jsme nahrávali v kostele sv. Jana Nepomuckého ve Stříbrné Skalici.

Děláte koncerty ve Stříbrné Skalici?

Ano, my tam máme Okrašlovací spolek Stříbrná Skalice, v jehož rámci pořádáme různé přednášky, koncerty a komentované procházky. Například letos v říjnu pořádal spolek přednášku o funérální architektuře již zmiňovaného Filipa Ditricha, který organizoval festival *Mezi hroby*. Okrašlovací spolek založila skupina nadšenců ze Stříbrné Skalice už před mnoha lety. Tradice spolku sahá až do první republiky. Moje mamka je kostelnice v kostele sv. Jana Nepomuckého, tak jsem jí přirozeně od mládí pomáhal s pořádáním kulturních akcí v kostele a sbíral zde zkušenosti coby organizátor. Když zemřel předseda Okrašlovacího spolku pan Miloslav Podlešák, tak nebyl nikdo, kdo by spolek vedl. Nám bylo líto kdyby zanikl, tak jsme se s mojí ženou Barunkou a zakládajícími členy spolku, panem archeologem Jiřím Bernatem a paní kostelnicí od svatého Jakuba Marií Studničkovou, rozhodli, že spolek nenecháme padnout. Vstoupili jsme tedy do jeho

V kostele sv. Jakuba v Rovné, foto Tyn Týny

vedení. Začali jsme dělat kulturní akce trochu jinak, než se dělávaly dříve, chvíli jsme hledali porozumění u místních, ale myslím, že se nám postupem času daří získávat vstřícné publikum. Nedávno se k nám přidal mladý biolog Vojta Košťíř, kamarád, který se zabývá přírodou nejen v okolí Stříbrné Skalice, takže díky němu obnovujeme zaniklé tůně pro obojživelníky, zajišťujeme prořez památných stromů nebo pečujeme o aleje podél cest. Teď se chystáme obnovit chátrající kříž u čtyř lip u Hradových Střimelic. Ten bychom rádi zachránili.

Co byste ještě řekl o kostele sv. Jakuba v Rovné?

Je to raně středověký tribunový kostel, který kdysi náležel k velmožskému sídlu. Jméno pána tohoto dvorce neznáme. Jde o významnou památku zejména díky nádhernému souboru románských nástěnných maleb z let 1180–1240. Kostel patří Římskokatolické farnosti Sázava-Černé Budy. Mše svatě se tu konají dvakrát do roka.

Moc děkuji za rozhovor a držím vám palce ve všech činnostech, které podnikáte.

*Rozhovor s Janem Senftem
vedla Romana Brilová*

Vážení občané,

obec Ondřejov aktuálně připravuje strategický dokument **Místní energetické koncepce**, jehož hlavním cílem je zajistit dlouhodobou stabilizaci nákladů za energie a spolehlivý přísun energetických zdrojů pro domácnosti a firmy.

Zveme Vás tímto na veřejnou prezentaci, kde otevřeme téma situace na energetickém trhu a budou zde představeny klíčové body této koncepce v rámci Ondřejova.

Prezentace se uskuteční **15. ledna 2025 v 15:00 hodin na obecním úřadě**.

Pro Vaše dotazy a individuální konzultace ohledně energetické situace a možných

úspor ve Vašich domácnostech a firmách budou odborní pracovníci k dispozici již od 11:00 hodin na stejném místě.

Tato iniciativa je poskytována bezplatně a jejím cílem je zlepšit energetickou situaci v obci, snížit náklady a přispět k udržitelnému rozvoji.

Součástí tvorby energetické koncepce je krátký **dotazník**, který nám pomůže lépe

porozumět energetickým potřebám Vašich domácností a firem.

Pro vaše maximální pohodlí jsme připravili dotazník v on-line podobě. Odkaz naleznete na webových stránkách obce. Pokud preferujete papírovou verzi, můžete si dotazník stáhnout, vytisknout a odevzdat na obecní úřad, nebo využít možnosti tisku přímo na obecním úřadě.

Věříme, že se rádi zapojíte a pomůžete nám tak společně vytvořit efektivní řešení pro lepší energetickou budoucnost Ondřejova.

Vaše názory jsou pro nás důležité – děkujeme za spolupráci!

S úctou

Obec Ondřejov

Vzpomínka na Pepíka Zichu

Rozhovor ze 17. října 2020

Vážení čtenáři, dovoluji mi reprízu článku, který vyšel před čtyřmi lety, jako vzpomínku na našeho kamaráda Pepíka. Jeho odchod zasáhl mnoho z nás. Věnujme mu společně vzpomínku, vzpomínku na jeho laskavost, smích a radost, kterou rozdával po celý život. Svůj život prožil aktivně a naplno do posledních dnů.

Prostor a čas mezi hudbou a fakultou

Po delším domlouvání se nám povedlo najít společný čas na rozhovor s naším milým a nepřehlédnutelným kamarádem, osobností, které nechybí šarm a charisma. Není jím nikdo jiný, než pan prof. Ing. Josef Zicha, CSc., který stále učí na Strojní fakultě ČVUT v Praze v Ústavu přístrojové a řídicí techniky.

Krátký medailonek:

Pan Zicha se narodil v Praze, a jak při rozhovoru uvedl, od batolecího věku bydlel s rodiči v Říčanech. Do Ondřejova přišel poprvé po maturitě v roce 1956. Nastoupil jako počtář do oddělení doc. Gutha a dr. Ceplechy. Po absolvování FS ČVUT v Praze na katedře přesné mechaniky a optiky, nastoupil v prosinci 1961 právě do Astronomického ústavu AV ČR v Ondřejově a z Astronomického ústavu odešel v roce 1988.

Jak Pepíku vnímáš vývoj dnešní doby?

Jako neuvěřitelně se zrychlující způsob života. Jako základ problémů vidím, že všichni vyskají radostí, když se podaří HDP, už neříkám ani zvyšovat, ale udržet na nějaké hodnotě. Jenže to je právě zrádné, protože je to exponenciální křivka, která v současné době vývoje nabývá nebezpečných hodnot zrychlení, takže ono se řekne 4 %, jenže když to přepočítáš, tak myslím, že zhruba za 10 let to je dvojnásobná produkce, a to už není tak úplně

samozejmé. A pak je další skupina lidí, kteří vykládají něco o udržitelném růstu. To je jako kdybych začal mluvit o suché vodě. Protože růst nemůže být nikdy udržitelný, když se jedná o růst, tak bychom museli mít nekonečné zdroje a nekonečnou kapacitu a to nemáme.

Tradičně pro děti z mateřské školy hraješ v kostele. Jak myslíš, že na děti působí kouzlo kostela?

Pro velkou většinu dětí je to naprosto nezvyklé prostředí. Může působit buď kladně, nebo záporně. Naším cílem je, aby získaly vztah k těmto prostorům. Kdyby už kvůli ničemu jinému, tak kvůli tomu, že se jedná o prostory, které jsou krásně vyzdobené, kde se najdou umělecké a architektonické poklady, které stojí za to, aby se jim člověk věnoval. Když už se budou jenom dívat na to, co uvidí, tak to je plus, protože nebudou vypadat jako bambulové, když přijdou do veliké gotické katedrály, která je vyzdobená úplně jiným interiérem, než máme u nás v kostelíčku. V každém případě je to prostor, který je umělecky hodnotný. A to si myslím, že je dobře, když si na něj zvykají.

Jak ses dostal k náboženství?

Je to už dávno, co jsem dostal půjčený samizdat od Orwella s názvem 1984. Znáš pána, co ho četl v originále, a ten z toho dostal na tři týdny mozkovou horečku. Když jsem román četl, tak všude, kde jsem byl,

jsem koukal, jestli mi někdo nečte přes rameno, protože jsem ho četl v době, kdy to, co bylo v románu, se podobalo skutečnosti, ve které jsme žili. Co je v knize popisované, se tolik nelišilo od skutečnosti. Teď máš na počítači kameru, a když ji bude chtít někdo zneužít, tak ji bude mít puštěnou, i když se bude počítač tvářit, že je vypnutý. Když jsem knihu přečetl, řekl jsem si, že jeden jediný protijed proti takovému systému je náboženství. Víra v něco dobrého, víra v lásku, bez které to nejde. Měl jsem jednou potěšení sedět s panem biskupem Malým v rozhlase, kde běželo povídání na téma: „Existuje zlo?“ Byla to půlhodinka velmi zajímavého vyprávění. Shodli jsme se s panem biskupem, že existuje. Generace před námi s ním měla praktické zkušenosti a dřívější generace ještě větší. A to jsme ještě žili a dále žijeme v prostoru, kde se žije celkem dobře. Co se klimatu a dějin týče. Války jsou barbarské vždycky, tak to bylo nebo leckde na světě ještě je, ale přece jen se u nás alespoň v posledních dvou letech žije relativně líp než třeba v Africe, kde jsou hladomory, kde není voda a jsou nemoci. My si ještě v podstatě le-

další židle, nakonec jsme tam měli asi 750 lidí, což jsme nikomu nemohli z bezpečnostních důvodů říkat. No a teď moje šílená drzost, že jsem řekl: „Víte co? Všichni to umíte, tak budeme bez zkoušky, akorát přijďte 1 hodinu před koncertem.“ Takovou drzost nemá žádný pražský dirigent, no a mně to 3x nebo 4x vyšlo, prostě lidi přišli o hodinu a půl dříve před koncertem.

bedíme, což si málokdo uvědomuje. Ale to ještě neznamená, že by tady neexistovalo zlo.

Jaké byly začátky vašeho pojetí České mše vánoční?

Když jsme začali před pětáctýřiceti lety zkoušet v domečku u Řezbů, někdo z nás přinesl desku s nahrávkou Rybovky, abychom viděli cíl, tak jsme si nahrávku pustili a málem to byla poslední zkouška. Říkali jsme si totiž, že tohle nemůžeme dát nikdy dohromady. Protože je Míla Řezba pracovitý, tak jsme na to šli různými fígly a pasáže, ve kterých se zpívalo v sopránech nad F, přepsal o sekundu nebo o tercii níž. Bohužel už tuto transkripci nemám, ta se už rozlétala po vesmíru. Ale díky tomu jsme se dostali do úrovně, kterou jsme hlasově zvládli. Začátky byly krušné, ale radost, že jsme to dokázali, byla ohromná. Vzpomínám na první Rybovku, která byla jako půlnoční mše v Ondřejově a kdy Liduška z fary uvařila veliký hrnec horkého čaje s rumem, abychom při provedení nevystydli. Většinou znám všechno až z převyprávění, protože když už jsem byl u not a dirigoval jsem, tak jsem měl jiné starosti než se starat o historky, které na to navazovaly, ale bylo to vždycky moc pěkné. I když se občas něco nepovedlo. Katastrofa byla, když bylo za deset minut půlnoc a volala mi varhanice na faru, že nepřijede, protože uvízli s autem v závěji. Tak jsem v kostele řekl: „Prosím vás, nejjednodušší by pro mě bylo zahrát koledu, že bychom si je všichni zazpívali a šli bychom domů, ale jestli si chcete poslechnout Rybovku s tím nejmizernějším varhaníkem pod sluncem, tak se prosím vás k tomu vyjádřete a dáme to nějak dohromady. Protože ona se dá dobře hrát, akorát já neumím hrát s tím, abych četl dva nebo tři řádky, já hraji podle uší.“ Bylo to hrozné, odehrát Rybovku, takhle jsem do toho spadl. Nakonec jsme ji dohráli.

Jaké to je hrát v Betlémské kapli?

To se člověku stane drogou, protože když jsme měli plnou Betlémskou kapli, která má kapacitu 400 lidí, museli jsme si půjčovat

Ještě jsme museli dělat osvětlení, které bylo špatné, takže jsme měli lucerny, které jsme spouštěli ze stropu, běhali v Betlémské kapli po půdách. Vznikly historky, které jsou až k neuvěření. Jednu zkoušku jsem oddirigoval v montérkách a v tričku a bez bot, protože jsem si v tom kvalitě nestačil about boty. Samozřejmě mě hledali. Prý, kde je pan docent. A pan docent stál támhle v montérkách. Poté je zhasnuto, všichni mají svíčky a čekají, až řeknu: „Tak přátelé za rok na shledanou a abychom dobře čekali, tak si všichni zazpíváme.“ Když najednou začne zpívat sto lidí na podiu, plus sedm set lidí dole, až se nafukují okna, jaký je to zvuk. To bylo v roce 1997, kdy jsem dva roky předtím prohrál děkanské volby, tak jsem si říkal, že to bylo štěstí, protože by to byla hromada starostí, ale čím můžu být fakultě užitečný? S varhanicí Marikou Lenártovou jsme si říkali, co kdybychom si zkusili zazpívat Rybovku v Betlémské kapli, což byl pro nás vysoký kopec, vysoký cíl. Pak jsme si řekli, že to zkusíme. Pocit, jaký jsem měl, když jsem šel dirigovat do obrovského

prostoru po zkušenostech z malých kostelíků, se nedá popsat. Tenkrát byla Betlémská kaple ohromná meta a pro malé děti jít si zahrát do kostela, to je stejná meta, jako byla pro nás Betlémská kaple. A takhle se jim to musí podat, že každý v kostele hrát nemůže.

„Přátelé na shledanou,“ nám Pepík už neřekne, ale pokaždé, když uslyšíme Rybovku, která v Ondřejově bude žít dál, nám našeho milého Pepíka vždycky připomene. Věřím, že se na nás shora dívá a jeho radostné a výbušné zvolání z koledy Narodil se Kristus pán: „Goliáš oloupen, veselme se, člověk jest vykoupen, radujme se...“ bude znít v našich srdcích.

Romana Brilová

Josef Zicha

V sobotu 16. listopadu odešel na nebeský kůr prof. Josef „Pepík“ Zicha. Velká osobnost našeho kraje, vysokoškolský pedagog, vedoucí inženýr při konstrukci Perkova dvoumetrového dalekohledu v Astronomickém ústavu ČSAV v Ondřejově. Milující manžel, otec, dědeček... Pro většinu z nás ale hlavně Člověk s obrovským srdcem otevřeným vždy a pro všechny, a s neuvěřitelně nakažlivým úsměvem a optimismem, který ho do poslední chvíle neopustil. Právě díky Němu v našem kraji pravidelně zaznívá v době vánoční již 50 let Rybova mše vánoční. A znít bude i nadále!

Pepíku, děkujeme Ti za všechno

Štěpán Vydrař

SDH Třemblat a jejich rok 2024

Na psaní není čas. Hasiči, tréninky, soutěže, výlety, do toho jiné akce ať už hasičské nebo z jiného spolku... Proto se pokusím shrnout naši hasičskou činnost do článku za celý uplynulý rok.

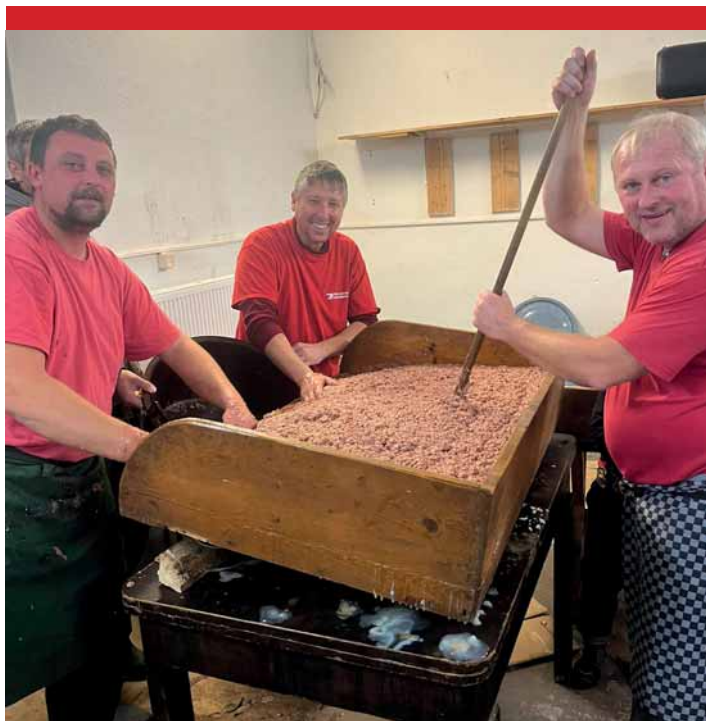

Po letech, co jsme založili kroužek mladých hasičů a začali trénovat s dětmi, máme již tři kategorie – přípravka, mladší žáci a starší žáci, a tím jsme rozšířili i tréninkové hodiny. Každá kategorie se účastní během roku několika soutěží – letos jsme začali uzlováním ve Škvorci, a poté následovaly hasičské ligy, útoková a TFA (železný hasič). Tyto ligy jsme založili společně se sbory Senohraby, Hrusice, Lensedly, Ondřejov a Mnichovice a v každé se koná nějaká soutěž. Rozhodnutí o založení těchto dvou lig nás vedlo k tomu, aby se děti mezi vesnicemi více stýkaly a i spolupracovaly. Přestože Ondřejov ani Mnichovice nemají dětská družstva, organizují tyto soutěže také pro děti a za to jim děkujeme. Je to hlavně o čase a o chuti se tomu věnovat. Z úspěchů a vítězství se nám povedla první místa i přední příčky v jednotlivcích v železném hasiči a máme i putovní pohár z útokové ligy.

Náš kroužek je i o jiných činnostech než jen o soutěžích. Pořádáme výlety, které děti samy navrhnu. Letos to byla opět oblíbená svíčkárna v Šestajovicích a zkusili jsme Laser game v Říčanech, která měla velký úspěch a nejraději bychom jeli znovu. Zapojili jsme se do dobrovolné akce ve spolupráci s hnutím Brontosaurus, které nám poskytlo materiál a při stavbě čarodějnické hranice jsme s dětmi sestavili ptačí budky. Dospělí nám je pak pomohli rozvěsit na stromy v lese Lipská. Tvoříme, vyrábíme, co koho napadne...

Nejen ale mladými hasiči náš sbor „žije“. Nejradši máme akce s muzikou, proto okrsková soutěž dospělých družstev byla pojata jako Májová veselice s protančením se až do pozdních nočních hodin.

Na podzim byly dvě soutěže. V jedné bylo vyřezávání dýní dětní a druhá byla pro Třemblatské ženy, které se předháněly v upečení nejlepšího štrúdlu. Ochutnávalo se z 10 vynikajících vzorků, a tím bylo o občerstvení postaráno. Po setmění byla připravena noční stezka odvahy pro děti, na kterou vyrazili i dospělí. Někteří z rodičů se báli více než děti.

A poslední vepřové hody? Práce na minimálně čtyři dny, přes 400 kusů jitrnic, 150 kusů jelit, tlačanky, polévka... a během dvou hodin bylo vše pryč. Večerní sousedské posezení s harmonikářem Pepou Janouškem a bohatou tombolou nebylo protančeno do nočních hodin, ale do brzkého rána. Je jen škoda, že hasičárna není nafukovací, ale aspoň se k sobě lidé tulili, jak bylo narváno.

Do konce roku nám už zbývá jen tradiční Vánoční zvonění večer před Štědrým dnem. Pro osvěžení – tato akce byla založena při zakoupení nového zvonu na zvoničku a každoročně se zde scházíme s dobrotami, které sousedé donesou. Tak tedy 23. 12. 2024 v 18:00 hodin se těšíme u zvoničky!

Krásné svátky a šťastný nový rok!

Ing. Kateřina Preislerová Štolcová

Slavnostní odhalení památníku Lípy svobody dne 17. listopadu

Letošní svátek svobody – 17. listopad – jsme v Ondřejově oslavili trochu netradičně. Možná tím spíš se nám 35. výročí pádu komunismu a sametové revoluce vryje do paměti.

V parčíku vedle kostela na ondřejovském náměstí proběhlo ten den slavnostní odhalení renovovaného památníku Lípy svobody. O této kovové lípě, která symbolizovala původní strom republiky vysazený v roce 1919 a za Protektorátu v roce 1940 okupanty násilně vytržený i s kořeny, jste si možná přečetli v minulých Ozvěnách.

Spolek Škamna Ondřejov se v letošním roce pustil do akce za obnovu tohoto památníku.

V květnu byla na platformě Donio spuštěna sbírka. Ta měla pomoci vybrat, pro náš spolek nemalý, finanční obnos ve výši přes 100 tisíc korun na renovaci památníku. V rekordně krátkém čase se podařilo tuto částku získat a pak už se mohl pan restaurátor Mgr. Ing. Ondřej Šimek, DiS., pustit do práce.

V roce 1919 se slavnostního sázení Lípy svobody účastnilo mnoho obyvatel obce, včetně žáků místní školy, představitelů obce a spolků. V podobném duchu jsme chtěli pojmout i slavnostní odhalení renovovaného památníku.

Spolek Škamna připravil pro tuto příležitost malé občerstvení, mimo jiné perníčky ve tvaru lipových lístků, kterými jsme během akce pohostili nejen děti ze základní školy a jejich rodiče, ale i ostatní účastníky slavnosti, včetně představitelů obce. Nechyběl starosta pan Vladimír Zámyslický a člen zastupitelstva pan Václav Beránek.

Pěvecký sbor žáků Základní školy bratří Fričů doprovodil celou slavnost svým zpěvem. Píseň Ach synku, synku si se sborem notovali i mnozí přihlížející, přímo ve chvíli slavnostního odhalení památníku zněla česká státní hymna.

Manželé Andrea a Martin Pačovští, coby hlavní iniciátoři obnovy památníku, krátce představili historii Lípy svobody i příběh sbírky a renovace. Do příštířesku vedle památníku umístili i malou výstavku, která prezentuje informace nejen o Lípě, ale připomíná i význam 17. listopadu v našich dějinách.

Chladné podzimní počasí a déšť, který se spustil přesně ve chvíli zahájení slavnosti, nás zábly až do morku kostí. Naše srdce ale hřál pocit, že jsme pro obec, která je naším domovem, společně udělali něco záslužného. Něco, co našim dětem ukazuje, s jakou úctou bychom měli zacházet s dědictvím našich předků.

*Za Spolek Škamna Ondřejov,
Marie Foltánková*

Vánoční zamyšlení

Blíží se čas vánoční. Čas dětské radosti a očekávání, čas předvánočního shonu, čas večírků... Čas, ve kterém se obvykle tolik neohlížíme, jestli je pátý kousek vánočního cukroví a sklenka vína před spaním dobrý nápad, následně si to v silvestrovském opojení vyčítáme a dáváme si předsevzetí, že příští rok to bude určitě lepší (předsevzetí, které se ve valné většině nedočká ani Tří králů...).

Čas marketingové masáže, kdy se dozvídáme, bez kterých úžasných produktů určitě nemůžeme žít a že je nutné tuto situaci urychleně napravit v nejbližším obchodním domě.

Ušetření nejsme ani při nákupu potravin. Reklamy na pochoutky, bez kterých nebude vánoční tabule kompletní, regály plné laskomin v pestrých vánočních převlecích svádějících ke hříchu vzít si je s sebou domů, aniž bychom se dostatečně přesvědčili, co se ukrývá pod obalem. Vždyť přece něco tak krásného (a ještě ideálně za „fantastickou cenu“) nemůže být špatné. Bohužel může. A bez kritického „Nejsem tak bohatý, abych si kupoval levné věci“, vědomí, že zadarmo mi nikdo nic nedá, a pozorného čtení etiket se z toho nevymotáme. Nepodléhejme panice, chraňme své zdraví (opravdu máme jen jedno) a své peněženky. Budme kritičtí a hlavně čtěme složení produktů (abychom později nezjistili, že například místo levného rajčatového protlaku jsme si koupili drahou vodu s rozmanitou směsí něčeho, co nelze ani přečíst, natož vyslovit, a s malým množstvím rajčat). Protože na první pohled při nákupu zdánlivě ušetříme, ale ve finále by nás ten dražší produkt (v tomto případě protlak, který by rajčata opravdu obsahoval) vyšel levněji.

A co vy? Čtete, nebo patříte do skupiny 1 – Slušní lidé etikety nečtou; skupiny 2 – Já na ty malé mrchy nevidím; případně do skupiny 3 – Stejně tomu nerozumím. Já jsem neslušná, etikety čtu. I když občas mám problém to přečíst (viz skupina 2), ale to se dá napravit u dobrého optika. A někdy si nejsem tak úplně jistá (stejně jako skupina 3), zda na etiketě čtu informace o dané potravíně, nebo se někdo spletl a vyjmenoval mi tam seznam látek obsažených v ropě, kolik se v ní dá najít věcí. A jen žasnu nad schopností a kreativitou výrobců nacpat takový chemický koktejl do tak malých produktů. Tady pomůže jednoduchá rada, když tomu nerozumím, tak to prostě nekupuji. Koukat více na kvalitu než na množství a cenu.

Třeba to nevyjde úplně vždy, ale i malá změna je pozitivní. A možná budete mile překvapeni, že to lepší není úplně nedosažitelné, jen je potřeba nerezignovat a trochu hledat.

Takže do nového roku přeji chuť ke změně, pevné zdraví, nervy a kvalitní brýle.
S pozdravem Mgr. Marie Kašpárková

Okno do Japonska

Rýže

Tři dny po příjezdu do Japonska jsme se vydali na velký nákup. Už jsme měli v nákupním vozíku mouku, vajíčka, špagety, ale pořád jsme nemohli najít rýži. Ještě jednou jsme objeli všechny regály, ale rýže nikde. Kroutila jsem hlavou a povídám manželovi: „To snad není možné! Že by v Japonsku neměli rýži? Jdu se zeptat.“ „Sumimasen, GOHAN wa doko desu ka?“ Dnes už vím, že jsem se zeptala: Prosim vás, kde máte uvařenou rýži? Tehdy jsem ještě nevěděla, že japonština má pro rýži tři výrazy: gohan (rýže vařená), kome (rýže – zrno) a ine (rýže – rostlina).

Prodavač s úsměvem ukázal na velikou hromadu desetikilových pytlů, vedle které jsme stáli...

Ondřejov

„Stejný“ problém měl dr. Abe z Japonska, který pracoval na Astronomickém ústavu. Jednou se mě zeptal, jestli se u nás dostane koupit rýže, že ji zatím v obchodě neviděl, a proto mu ji maminka posílá z Japonska. Zašla jsem s ním do obchodu a ukázala mu kilové i půlkilové balení. Rýži si koupil jen jedenkrát – ochutnal ji a pak poprosil maminku, aby mu japonskou rýži posílala dál...

Nada Karlická

Vladimír
JAVORSKÝ
umělecký přednes

Jitka
ČECHOVÁ
klavír

14.12.2024
18:00 sál ondřejovského mlýna
vstupné: 250,- ; 150,-

Zbarovský
ONDŘEJOV
Vetke Pavlovic

Nahlédnutí do zákulisí koncertů Kruhu přátel hudby v Ondřejově

Již 24. rokem se v ondřejovském mlýně každoročně pořádají koncerty klasické hudby. Zpravidla se jedná o 6 koncertů za sezonu. Kruhů přátel hudby je po celé republice nemálo, nicméně ten ondřejovský má svá unikátní specifika, díky kterým se umělci velmi rádi vrací. Dokonce se i sami „hlásí“, kdy by opět mohli u nás účinkovat.

Oním lákadlem není ani prostorný sál s možností pojmout velké množství posluchačů, ani špičkový koncertní klavír. Finanční ohodnocení také není faktorem, který by jakkoli vynikal nad nabídkami ostatních KPH. Jedinečností, kterou oplývá účinkování v Ondřejově, je krásný prostor sálu mlýna a především přijetí, jakého se umělcům dostává. Pro přiblížení – pan Ročák se perfektně postará o přípravu sálu, v zimě o teplem sálající kamna, o něž si pár šťastlivců může hrát záda celý koncert. Umělci mají zázemí v prostorách bytu manželů Ročákových v podkroví mlýna. Ve dveřích je vždy velmi srdečně přivítá paní domáčí, paní Ročáková, vždy dobře naladěná a vstřícná. Mají tam své útulné soukromí a na přivítanou nachystáno něco dobrého na zub v krásném cibulákovém servise. Mnohdy se už před koncertem interpreti tak příjemně „rozsedí“ a rozprávějí, že se k vystoupení musí trochu přemluvat. Co se nestihne před koncertem, se však plně dožene po koncertě. Dveře Ročákovcům bytu jsou otevřeny se srdečností pro přátele a známé, kteří si s umělci rádi přijdou pohovořit, zeptat se na detaily z profesního i mimoprofesionálního života a celkově sdílet dojmy u bohaté tabule. Nezřídká se večer protáhne až do velmi pozdních hodin. A to je onen faktor, který (a mohu to potvrdit z vlastních zkušeností) ondřejovské koncerty tolik odlišuje od ostatních míst, kde hudebníci vystupují. Umělec sem nepřijíždí pouze „odevzdat“, co umí, přebrat za to honorář, sbalit „fidlátka“ a honem domů. Není to jen jedna z mnoha „štací“. Má zde velmi hřejivý pocit upřímného zájmu, sdílení, zadostiučinění, že jeho úsilí dává smysl, že svým uměním oslovuje posluchače a ti to umí ocenit. Mnohdy už během koncertu zazní dotazy mířené k umělcům, kteří na ně velmi vstřícně reagují, a tím vystoupení získávají atmosféru domácích koncertů, tak, jak bylo zvykem v dřívějších dobách. Pokud nevěříte, přijďte se přesvědčit. Nejbližší příležitostí je předvánoční koncert v sobotu 14. 12. od 18:00 hodin, kdy se v prostorách mlýna rozezní klavír pod prsty vynikající Jitky Čechové. Spolu s ní přijede herec Vladimír Javorský. Jak bylo napsáno výše, i tento koncert bude velmi vstřícný k širokému publiku, bude něco dobrého na zub a nebude zde chybět ani jazzman Zdeněk Zdeněk a pár dalších muzikantů, což otevírá prostor k pokoncertnímu improvizovanému sklouznutí do jazzových a jiných mimoklasických vod. Jste srdečně zváni!

Kamila Mořková

Kulturní okénko nejen z Ondřejova

Vážení čtenáři,

tentokrát bych vás ráda seznámila se dvěma zajímavými knihami. Jedna je rozhovor žurnalisty Michaela Rozsypala s Jindřichem Šídlem s názvem: „Já si to všechno pamatuju“. Jindřich Šídlo je novinář, politický komentátor a autor podcastu Šťastný podcast. Je to novinář s fenomenální pamětí, který je zaměřený především na rok 1989 a jeho milované devadesátky. Je to vášnivý fanoušek Arsenálu. Zároveň je bývalým fotbalistou, takže kniha neobsahuje jen politické komentáře, ale s Michaelem Rozsypalem se Jindřich Šídlo podělil i o postřehy z fotbalového světa. A nejen z fotbalového, ale i hudebního. Zároveň bych chtěla čtenáře seznámit s velmi důležitou a obsáhlou monografií o vynikajícím básníkovi, zároveň velmi rozporuplném člověku, který kromě toho, že byl součástí českého surrealismu, sdružujícího malíře, básníky a spisovatele, tak byl poplatný režimu, který nebyl demokratický. Tehdy vznikala vynikající díla, která jsou jednou z nejvýznamnějších kulturních děl našich moderních dějin. Kniha je o Vítězslavu Nezvalovi a jmenuje se: „Nezval. Básník a jeho syn“ od Krystiny Wanatowitzové. Je to v podstatě nejzajímavější a nejdůležitější kniha o nadaném básníkovi, který se svým velikášstvím dostal na rozporuplnou společensko-politickou dráhu. Do této chvíle vycházely knihy, které psal o sobě básník sám, nebo případně jeho dřívější milénka Lilly Hodáčová, která o básníkovi napsala knížku s názvem Zpěv Orfeův. To je kniha deníkového typu a zároveň obsahuje korespondenci s básníkem. Nová kniha o Nezvalovi je obsáhlá, jsou v ní také básně a fotografie. Příběh básníka je zasazen do dobového kontextu a koresponduje s tehdejší velmi náročnou, ale i zajímavou, často rozporuplnou dobou. Dobou, která po první světové válce vytvářela zajímavé umělecké směry. A zároveň se dotýká druhé světové války a politického převratu v roce 1948, kdy byl surrealismus de facto pohřben a nastoupil socialistický realismus. Vítězslav Nezval psal básně, které adorovaly Stalina, rozešel se dost nevybíravě se surrealisty, kteří ač levicově zaměřeni, nesouhlasili s brutalitou Stalina. V podstatě Nezval svým zaujetím sám sebou v sobě pohřbil vynikajícího básníka a nastoupil cestu obdivu diktátorů. V knize jsou mimo jiné

popsány osudy mnoha zajímavých umělců, které pojal pohled na svět právě s Vítězslavem Nezvalem. Mezi důležité osoby tehdejší doby patří malířka Marie Čermínová známá pod jménem Toyen, Jindřich Štyrský, významný malíř, fotograf a další umělci. Určitě knihu čtenářům doporučuji, je psaná čtivou formou. Spisovatelka také napsala významnou knihu o Milošovi Havlovi, našem filmovém magnátovi. Přeji vám pěkné čtení

Romana Brilová

Dětská organizace SLUNCE

Každý rok na samém konci školního roku řada rodičů vytáhne z půdy starý kufr, spacák, ešus, sekerku a holínky. Zamává dětem u autobusu a ty vyráží za prázdninovými zážitky na letní tábor do Údolí Ticha. Tato krásná tradice trvá již téměř 50 let.

Dětská organizace Slunce, která tábory poblíž obce Kletečná u Humpolce pořádá, byla založena v roce 1976, ale její kořeny sahají ještě dál, do činnosti ondřejovských skautů. Původní skautský oddíl jezdil na základnu poblíž budoucí přehrady Želivka. Když se pak místo při stavbě přehradly dostalo do ochranného pásma, bylo nutné najít nové tábořiště. A tak se tábory přesunuly do lesního údolí u potoka poblíž obce Kletečná.

I když pak vývojem doby tábory spadaly pod Pionýrskou organizaci Socialistického svazu mládeže, skautské základy a hodnoty se podařilo zachovat. Tradice jako vztyčování státní vlajky, zasekávání sekery na začátku dne nebo společně zpívané večerky a posílání tichého pozdravu na dobrou noc stisknutím ruky se zachovaly až do dnešní doby. I my, současní táboroví vedoucí, do Kletečné jezdíme odmalička. Dnes už jsme sami rodiči a prarodiči a kouzlo táboření předáváme svým dětem a vnoučatům s vědomím toho, že v dnešní digitalizované době nabývá ještě většího významu.

SLUNCE

Nejstarší z naší rodiny táborů je tábor SLUNCE. Každý rok bereme na prvních čtrnáct dní prázdnin děti za zážitky s kamarády v přírodě. A právě to je důvod, resp. hlavní cíl našich táborů. Parta kamarádů tábory léta pořádá a party kamarádů dětí na ně jezdí.

Snažíme se o to, aby si odtud děti odnesly spoustu zážitků, daly si trochu do těla, naučily se něčemu novému a v neposlední řadě získaly vřelejší vztah k přírodě.

Nejsme tábor specializovaný na určité koníčky, jako třeba bojová umění, atletiku nebo počítače. Trávíme čas s dětmi v údolí s potokem v podsadových stanech, dřevěnou otevřenou jídelnou a suchými záchody, ke kterým je to z „obýváčku“ kus cesty a v noci ještě o kousek strachu dál. Už tímto prostředím vytváříme pro děti něco, co v běžném životě nezažívají. Snažíme se vytvořit místo, kde nepotřebují internet a telefon k tomu, aby spolu mohly komunikovat a užívat si zábavu.

K tomu nám každý rok pomáhá tematický program. V loňském roce jsme se vydali po stopách hobita Bilba. V minulosti táborníci brouzdali od hluboké historie lovců mamutů až do budoucnosti a křížem krázem kontinenty i příběhovými knihami jako je třeba Harry Potter. Děti si zkoušejí nejen zálesácké dovednosti, ale i pohybové nebo vědomostní hry, kde ověří svou bystrost a rychlý úsudek. Učíme je pracovat v kolektivu, jak v desetičlenném oddíle, tak i v kontextu celého tábora.

SLUNÍČKO

Dalším naším stavebním kamenem je tábor SLUNÍČKO, který je od roku 2008 jakousi přípravkou na tábor Slunce. Je určen především dětem ve věku 6–8 let a ukazuje těmto nejmenším, jak krásné může táboření v přírodě být. Děti si s námi často poprvé vyzkouší být několik dní bez rodičů, spát pod stanem v přírodě a jíst z ešusu. Všechno je jejich věku uzpůsobené – tábor trvá jen jeden týden, děti je podstatně méně než na dvou týdenním táboře, spí společně v jednom velkém stanu, mají dřívější večerku, kratší výlety a jednodušší hry. Přesto si ale každý rok vyzkouší něco, o čem do té doby netušily, že zvládnou. Je krásné právě těmhle malým dětem ukazovat, co jejich rodiče a prarodiče na táboře vybudovali, vysvětlovat jim, jak vznikly táborové tradice a jaký význam mají i dnes. A je skvělé sledovat, jak jejich sebedůvěra i během toho jednoho týdne naroste a ony pak hrdě o všech zážitcích vypráví rodičům.

SLUNEČNICE

Slunečnice, není jen krásná květina, ale i název našeho třetího tábora. Je to benjamínek, přesto v minulém roce proběhl již 10. ročník. Prvotním záměrem bylo dopřát krásu přírody i těm, kteří zatím nespádají do žádné tábora věkové kategorie, a přesto by rádi strávili několik dní v krásné přírodě a vyzkoušeli si nocování ve stanech i pod širým nebem. Užili si her, výletů, tvoření i jen tak nicnedělání. A tak vzešel nápad udělat tak trochu jiný tábor se zkratkou TRD v názvu – T jako tábor, R jako rodiče a D jako děti. Takže, tábor rodičů a dětí. Účastníci jsou rodiče, prarodiče, tetičky, strýčkové... a jejich dětičky. Aby si to všichni co nejvíce užili, je cílová věková kategorie zaměřena na děti od 3 do 6 let. Ale po dohodě je možná účast i dětí jiného věku.

Jak takový táborový den vlastně vypadá? Nic se nepřehání, vstává se podle počasí nebo podle toho, kolik dětí je už vzhůru. Následuje protažení při rozcvičce, snídaně, hygiena. Dopolední hraní a výlety samozřejmě zpestří svačinka. Po obědě dostatečný polední klid a pak zase nějaké to tvoření, hraní, blbnutí i svačina. Den rychle uteče. Po večeři, než se zešeří, ještě zazní písničky u táboráku. A jako poslední před spaním je už zmiňovaná zpívaná večerka.

VÝHLEDY DO BUDOUČNA

Dobře vnímáme, že o pozornost dnešních dětí se pereme z čím dál větší škálou možností pro trávení volného času. Proto se nyní chceme zaměřit na pořádání různých akcí a setkání i během školního roku přímo tady v okolí Ondřejova. Věříme, že tak budeme pro děti i jejich rodiče dostupnější a snad bližší i starším dětem.

TÁBORE, DÍKY!

Co napsat závěrem? Přejeme si, aby si děti nadále odnášely nezapomenutelné zážitky, překonávaly samy sebe a zjišťovaly, co všechno vlastně dokážou. Aby si pamatovaly ty momenty, kdy zdánlivě úplně obyčejné posezení u ohně s partou kamarádů a zvukem potoka v pozadí bylo to nej. A aby se o tyto zážitky a hodnoty mohly opřít i ve svém budoucím životě. My, kdo jsme táborem prošli, jsme za to vděční a smekáme pomyslný klobouk před všemi, kdo se o to za všechny ty roky zasloužili. Všichni z nich se tábora vždy věnovali ve svém volném čase, v době svých dovolených, bez nároku na finanční nebo jinou hmotnou odměnu. A rozhodně jim to stálo za to. Máte-li chuť se k nám přidat i vy, jste srdečně vítáni. LDT Slunce najdete na webových stránkách, Facebooku i Instagramu.

Marta Janoušková, Daniela Caltová a Pavel Vaněk – současní hlavní vedoucí jednotlivých táborů

Myslivecké přednášky pro děti o zvěři a přírodě kolem nás

Myslivost není jen lov, jak si někdo myslí. Myslivost je komplexní péče o zvěř, o přírodu a její rovnováhu. Určitý vztah k přírodě, ke zvěři, k ekologii má jistě každý z nás. My chceme veškerou tuto oblast myslivosti přiblížit ještě více veřejnosti a zaujmout ty nejmenší, nejmladší z nich.

Již několikátým rokem pořádáme myslivecké přednášky pro dětské skupiny, školky a první stupně základních škol. Ty místní se odehrávají většinou v Ondřejově, v lese u sv. Trojice. Je tam krásné místo pro vystavení veškeré preparované zvěře a dravců, které máme k dispozici. Děti si mohou osahat preparovanou zvěř, rozdíly mezi srstí jednotlivých druhů, shlédnout ukázkou paroží u srnčí, daňčí, jelení i mufloní zvěře. Oříškem jsou pro ně většinou zbraně (zuby) divočáka. Pochutnají si i na kamenné soli (musí zkusit, že je to opravdu sůl, a ne kus ledu). V rámci této přednášky si povídáme o druzích zvěře, které se u nás na Ondřejovsku vyskytují, o tom jak a čím je máme přikrmovat v zimním období i o tom, jak se vůbec mají lidé chovat v lese.

Nedílnou součástí přednášky je kynologická ukáзка s loveckými psy. Mimo základní ukázky výcviku poslušnosti psa dětem říkáme, jak se mají zachovat na procházce k cizímu nebo toulavému psovi, aby se jim nic nestalo. K myslivosti patří i lovecká hudba a ukázky vábení zvěře. Hudební nástroj – borlice a vábničku na divočáka si vyzkouší každé dítě i několikrát. Vábnička je jednoduchá, ale z borlice je těžké vyloudit zvuk, musí se do toho umět správně fouknout. Mezi skupinou se vždy najde jedno až dvě děti, kterým se to povede. Závěrečná ukáзка lovecké zbraně zaujme spíše kluky. Střelbou a hledáním sestřelené šišky zakončujeme většinou naše přednášky, někdy je však toho tolik, že se ani na veškeré povídání nedostane. Doufáme, že děti si něco z těchto ukázek odnesou a budou se chovat k přírodě a ke zvěři tak, aby tu zůstala pro nás, pro vás i pro budoucí generace.

Ing. Kateřina Preislerová Štolcová

Střípky z Turkovické hasičárny

Podzim nám utekl jako voda, z pohledu událostí byl velmi rušný, alespoň co se turkovických hasičů týká. V tomto období jsme vyjžděli 21krát k nejrůznějším událostem, nejvíce potom to bylo v měsíci září. Bylo toho ale mnohem více, pojďme se na to tedy podívat podrobněji.

Na konci srpna jsme se aktivně zúčastnili Dne IZS, který pořádali naši kolegové z Mnichovic. Na akci jsme účastníkům předvedli náš zásahový automobil Tatra 815 CA18. Organizátoři si pro návštěvníky připravili bohatý program, takže ani my jsme se rozhodně nenuдили. K vidění byly kromě ukázek hasičů také zásahy Policie, ZZS, výcvik koní MP Praha a také dokonce průlet vrtulníku.

Na začátku září přetrvával suchý ráz počásí z letních měsíců, a proto jsme se mimo jiné věnovali také záливce veřejné zeleně v Turkovicích. Konkrétně šlo o pomník padlých a některé nově vysázené stromky.

V polovině září postihly celou naši republiku rozsáhlé deště. Přestože v naší obci nenapáchaly žádné větší škody, i tak místní hasiči měli po celý prodloužený víkend napilno. 2x denně jsme monitorovali stav potoků a hladiny rybníků. Kde to bylo potřeba, vyčistili jsme odtoková díla nebo pročistili koryta tak, aby byl zajištěn plynulý odtok spadlé dešťové vody. Díky podmáčenému

terénu spadlo několik stromů přes silnice na různých místech naší obce, které jsme průběžně udržovali průjezdné.

Na konci září jsme řešili opět hned několik událostí současně. Na žádost starosty obce Ondřejov jsme pomáhali při slavnostním otevření nové budovy ZŠ v Ondřejově. Po celý den jsme zajišťovali řízení dopravy v okolí školy a také pořadatelskou službu na centrálním parkovišti. Dva členové našeho sboru se podíleli na činnosti volební komise ve volebním okrsku v Turkovicích. Třetí událostí byl sběr materiální pomoci na pomoc obci Mikulovice, která byla postižena masivními záplavami.

Říjen jsme zahájili převozem a předáním materiální pomoci obci Mikulovice pocházející ze všech tří našich místních částí doplněné o přímotopy, kabely a jednorázové nádoby zakoupené obcí Ondřejov. Na vlastní oči jsme tak viděli obrovskou zkázu, kterou za sebou nechala rozvodněná říčka Bělá.

V polovině října nás navštívily na hasičárně děti z mateřské školy v Ondřejově, pro které jsme měli připravený bohatý program.

Kromě ukázky a prohlídky hasičárny, techniky a hasičských obleků děti viděly naživo, jak to vypadá, když hasiči vyjždějí k simulované události. Nakonec si děti zapsportovaly v připravené tréninkové dráze s hasičskými překážkami a nářadím.

Na konci října jsme absolvovali jednodenní stáž na hasičské stanici v Říčanech. Po celý den nám naši profesionální kolegové předávali své zkušenosti – jak jinak než při praktickém výcviku. Zdokonalili jsme se tak v používání dýchací techniky, osvojili jsme si taktiku vedení zásahu při dopravní nehodě a prakticky jsme absolvovali výcvik na transport zraněné osoby v Pivovaru Velké Popovice. Samozřejmostí byly i výjezdy ke skutečným událostem – 2x jsme vyjeli k do-

pravním nehodám. Přestože celý den byl pro nás náročný, posunul naše hasičské dovednosti o kus dál.

V listopadu jsme se vrhli na opravy a údržbu zásahové techniky. I přes své stáří se naše technika dočkala moderního LED osvětlení do skříní a nebojíme se ani instalace výsuvných plat na těžší motorové agregáty. Strojníci jezdili kondiční jízdy se zaměřením na defenzivní jízdu a předvídání chování ostatních účastníků v provozu.

Co nás čeká v prosinci? Ve spolupráci s osadním výborem v neděli 1. 12. 2024 rozsvítíme vánoční stromeček a v sobotu 21. 12. 2024 ve spolupráci se SDH Lensedly pro vás opět přineseme Betlémské světlo. Obě akce proběhnou podobně jako v minulých letech a opět vás na ně srdečně zveme. Závěrem vám přejeme příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce 2025 jen samé úspěšné kroky.

Za SDH Turkovice, Josef Brabec

Povedený podzim turkovické mládeže

Školní rok ještě ani nezačal a už jsme se s velkým očekáváním vrhli vstříc tréninkům na závěr letošní venkovní sezony. Hned na začátku nás ale postihla závažná porucha na závodní stříkačce, bez které bychom to měli o poznání složitější.

cholné soutěži. Na ostatních soutěžích si naši závodníci vylepšili svá maxima, mezi nejlepší se dostal ještě Kryštof Nejedlý – 3. místo ve Vítězově.

K podzimu patří také branné závody – v hasičském podání se jmenují závody hasičské všestrannosti a brannosti. Letos proběhlo okresní kolo v Říčanech, družstvo starších žáků zvítězilo ve své kategorii a postoupilo do kola krajského. Tam už se

poháru v běhu na 60 m překážek v Praze a Zimního halového kvarteta v Třebíči. I přesto, že někteří malí závodníci předvedli vynikající výkony, na výraznější úspěch v halách si zatím musíme počkat.

Do konce roku nás čekají ještě dva štafetové závody a nakonec vánoční besídka na rozloučení před Vánocemi. Pokud chcete rozšířit naše řady, tak je to možné. Stále máme několik volných míst ve všech vě-

Díky šikovným rukám několika turkovických hasičů se podařilo během pěti dní stroj opravit a připravit na nejdůležitější klání v požárním útoku.

Právě v disciplíně Požární útok jsme zaznamenali nakonec největší úspěchy – na soutěžích jsme vybojovali 2x 1. místo, 2x 2. místo, 3x 3. místo a jen jednou jsme skončili mimo stupně vítězů. V kategorii starších žáků a dorostu jsme na poslední soutěži v Dřevčicích dokonce vybojovali putovní poháry starosty Okresního sdružení hasičů Praha-východ.

V disciplíně 60 m překážek jsme se zúčastnili několika soutěží, nejvýznamnější bylo krajské kolo, ze kterého postoupil Michal Markovič až na Mistrovství ČR, kde nakonec skončil na 54. místě a byl nejlepším závodníkem z našeho okresu na této vr-

našim dětem nepodařilo navázat na předchozí vynikající výkon a skončilo tak v obrovské konkurenci na 8. místě. Družstvo mladších žáků dělil od podobného úspěchu v okresním kole jeden chybně uvázaný uzol, ale i tak naše nejmenší děti podaly perfektní výkon, za který se rozhodně stydět nemusely.

V disciplínách železného hasiče (TFA) zaznamenal vítězství v kategorii starších žáků na soutěži v Mnichovicích Kryštof Nejedlý. V dorostenecké kategorii zvítězil Milan Chadima (SDH Třemblat), který také trénuje v našem týmu. Do této kategorie spadá i tradiční Běh na rozhlednu Vysoká, který se těší velké oblibě našich dětí i jejich rodičů. Letos se běžel v polovině října a zúčastnilo se ho 12 našich dětí.

S končícím podzimem jsme soutěžní aktivity přesunuli do hal a zúčastnili se Českého

kových kategoriích. Rádi vaše děti uvítáme mezi sebou. Stačí se ozvat trenérům na tel. 603 400 956. Trénujeme ve čtvrtek a v neděli, v zimě v tělocvičně SKC a v létě na hřišti Pod Hvězdárnou.

*Za mládež SDH Turkovice
Josef Brabec*

Je učitelka superman?

Dovolila bych si krátkou polemiku na téma požadavků na učitelky mateřské školy, i když ona polemika by se dala stejně tak napsat i na učitele všeobecně. V poslední době je na učitele kladeno neskutečné množství břemen, která musí na svých bedrech nést. Pojďme se na ně společně podívat.

KVALIFIKACE

Kvalifikační předpoklady jsou jasně dané zákonem. Ty zde nechci dlouze rozebírat. Důležité je, že je všechny učitelky i asistentky v naší mateřské škole splňují. Kvalifikace učitelů je stejně důležitá, jako je vztah k dětem. Tyto dvě nádoby jsou propojené, jedna bez druhé nemůže být. Uvědomuji si, že je učitelů málo, nicméně nám se povedlo mít plně kvalifikovaný pedagogický sbor.

NEFORMÁLNÍ PŘEDPOKLADY

Další předpoklady, které učitelka mateřské školy musí splňovat, jsou ty méně viditelné, nedoložitelné. Učitelka musí být empatická, musí se umět vcítovat do dítěte, ale co především musí umět – vyrovnávat a balancovat mezi všemi možnými druhy a typy výchovy dítěte. Každé dítě pochází z nějakého rodinného prostředí, s různými intelektovými i povahovými předpoklady. A to všechno musí učitelka zvládat ještě na pomezí vlastního zdraví, protože často přijde do MŠ dítě jen s „rýmičkou“, ale během pár dní dítě nakazí polovinu třídy včetně paní učitelky. Ale to je kapitola jiná, o té se nyní nebudu rozepisovat. I když je neméně důležitá.

RŮZNÉ TYPY VÝCHOVY

Tento odstavec začnu parafrází z knihy, která mi přišla do ruky. Šimpanzi či vlci jsou také velmi inteligentní druhy, proč se lidé dostali na vyšší úroveň než právě třeba šimpanzi či vlci? Homo sapiens nepřekonal šimpanze či vlka svou mrštností ani větší chytrostí, ale pružnou spoluprací velkého počtu jedinců. Kdybychom se my lidé naučili pracovat v týmu, tak bychom stále štěpili pazourek. A proč tohle píší? Potkáváme se s rodiči, kteří preferují různé alternativní směry ve výchově. Uvědomme si jednu skutečnost, a to, že ač se v mateřské škole snažíme ke každému dítěti přistupovat individuálně, nemůžeme uspokojit všechny alternativní potřeby rodičů. Musíme děti vychovávat a vzdělávat dohromady, učit se společně žít, spolupracovat, kooperovat. O děti se staráme, dbáme na bezpečnost, věnujeme se jim na maximum, učíme je, jak si společně hrát, společně stolovat,

udržovat pořádek, a ještě naplňujeme klíčové dokumenty, které děti rozvíjí v mnoha dalších oblastech. Děti mají dostatek tepla, světla, her, ale také odpočinku, kvalitní stravy, dostatek tekutin, jako je voda, čaj, mléko, kakao, bílá káva. Děláme logopedickou prevenci, rozvíjíme předmatematické a předčtenářské dovednosti, pobýváme venku za každého počasí, aby měly děti dostatek pohybu na vzduchu. Malujeme, cvičíme, rozvíjíme děti v poznávání přírody a dalších dovednostech. Rozhodně jsem ve výčtu nevypsala všechno. Ale neumíme alternativní výchovu. Jsme běžná mateřská škola, chceme podporovat děti běžným způsobem, ne alternativním. Nejsme „supermanky“, jsme běžné učitelky a věřte, že jsme tomu rády. A k tomu bych dodala, aby se děti dobře rozvíjely, musí se především dokázat začlenit do kolektivu ostatních dětí.

SESTAVENÍ TŘÍD

Často býváme konfrontováni, jak jsme rozdělily děti do tříd. A proč je Pepíček ve třídě A a Mařenka ve třídě B. Domněnky rodičů, že jedna třída je lepší než druhá, bych ráda ozřejmila. Za prvé, žádná třída není lepší než druhá. Každá třída má svá specifika,

jako přes kopírák není žádná třída, žádná učitelka, žádný člověk. Ale co je důležité, v každé třídě mají děti stejné příležitosti, individuální přístup a kvalitní pedagogický sbor. Máme třídy homogenní, ale ne 100% homogenní. To ani nejde. Často je v mateřských školách trend mít třídy právě heterogenní, pak ovšem odpadá, proč je jedno dítě v jedné třídě a druhé v jiné. U nás není možné vzít celou skupinu dětí a přesunout ji do druhé třídy. Je to z důvodu kapacity tříd. Třída Vážky má kapacitu 24 dětí, třída Ještěrky 19. Nemůžeme přesunout tedy 25 dětí ze třídy Včelek do třídy Ještěrek. Zkrátka musíme děti rozdělit. Další věc je, že k zápisu nechodí jen malé děti, ale i třeba děti předškolní. Ty samozřejmě musíme také včlenit do Vážek nebo Ještěrek. Důležité pro vysvětlení je, že máme předškolní třídu Vážky a předškolní třídu Ještěrky. Třída Ještěrky po naplnění předškolními dětmi je doplňována dětmi narozenými na podzim, to znamená, že ještě další rok půjdou tyto děti do Vážek. Letos by mělo jít 10 dětí z Ještěrek do základní školy a přesně tak děti připravujeme. Mají shodné nadstandardní aktivity s Vážkami. Mají podobné třídní plány a mají dokonce paní učitelku,

jejíž předchozí praxe je v přípravné třídě základní školy, takže je vysoce renomovaná k tomu vést předškolní třídu. A výhodou třídy Ještěrek je nižší počet dětí ve třídě.

ZÁVĚR

Často se setkávám v Ondřejově se svými bývalými dětmi z mateřské školy, které jsou dnes třeba v deváté třídě. Ani nevíte, jak člověka potěší, když vám kluk vyšší než já, dnes již tedy mladý muž, řekne: „Co je nového ve školce? A máte pořád na zahradě loď, na které jsme si hráli? Ta zahrada byla moc krásná.“ A co je tady vlastně důležité? Co mi dal ten mladý chlapec za vzkaz? Že když byl malý, že byl na naší zahradě šťastný. A v tom je celé to kouzlo předškolního věku. A že vůbec neřeší, jestli měl nebo neměl alternativní mateřskou školu, ale že si v té mateřské škole hrál a že to pro něj bylo bezpečné prostředí, které jsme mu zajistili.

Včelky v lese

AKCE V MATEŘSKÉ ŠKOLE

BESEDA S MYSLIVKYNĚMI

Beseda s myslivkyněmi proběhla dne 3. 10. 2024. Sešli jsme se společně s Katkou Preislerovou Štolcovou v lese u Trojice. Katka s kamarádkou si pro děti připravila zajímavou besedu plnou názorných ukázek vycpaných zvířat, různého paroží. Děti mohly vidět akci psů, slídičů, kteří myslivcům pomáhají při lovu zvěře. Myslivkyně Katka ukázala dětem střelbu z myslivecké pušky. Zároveň byly děti seznámeny s ochranou přírody.

DOBROVOLNÍ HASIČI V TURKOVICÍCH

Dobrovolní hasiči v Turkovicích si dne 23. 10. 2024 pro děti připravili krásný

Vážky a hasiči

program zaměřený na požární ochranu. Děti si mohly prohlédnout vybavení hasičů, hasičárnu, hasičská auta a sledovaly jejich výjezd. Měly možnost si vyzkoušet hasičské sportovní disciplíny. Děti šly jednu cestu stezkou mezi Ondřejovem a Turkovicemi. Je fajn, že taková stezka díky aktivním spoluobčanům z Turkovic vznikla.

AKCE PRO RODIČE A DĚTI

Dílničky Halloween se konaly v budově Pražská 59 dne 7. 11. 2024 od 16:30. Děti si připravily pro rodiče krátký program, a poté společně s rodiči dlabaly dýně. Atmosféra byla velmi příjemná, nechybělo ani pohoštění na závěr.

AKCE PRO RODIČE, NA KTERÉ SE MŮŽETE TĚŠIT

Dne 30. 1. 2025 od 17:00 se bude konat v budově MŠ v ulici K Výstavišti 426 beseda s výživovou poradkyní na téma Zdravá výživa pro předškolní děti. Všichni jste srdečně zváni, věřím, že bude setkání s výživovou poradkyní opravdu přínosné.

DOVOLTE MI JEDNU VZPOMÍNKU

Vzpomínku na pana profesora Josefa Zichu, který nás každoročně provázel hrou na varhany v kostele sv. Šimona a Judy v Ondřejově. Zpívání v kostele se stalo tradicí. A každoročně jím zakončujeme kalendářní rok. Letos už nám Pepíček nezahraje. Ale my budeme v tradici pokračovat, kdy pomyslnou pochodeň převzala rodina Ericssonova a rodina Motkova spolu s námi všemi. Je nám to moc líto,

Zpívání v kostele

ale věřím, že naše zpívání uslyší i do výšin, kam se odebral k věčnému odpočinku. Pepíčku děkujeme.

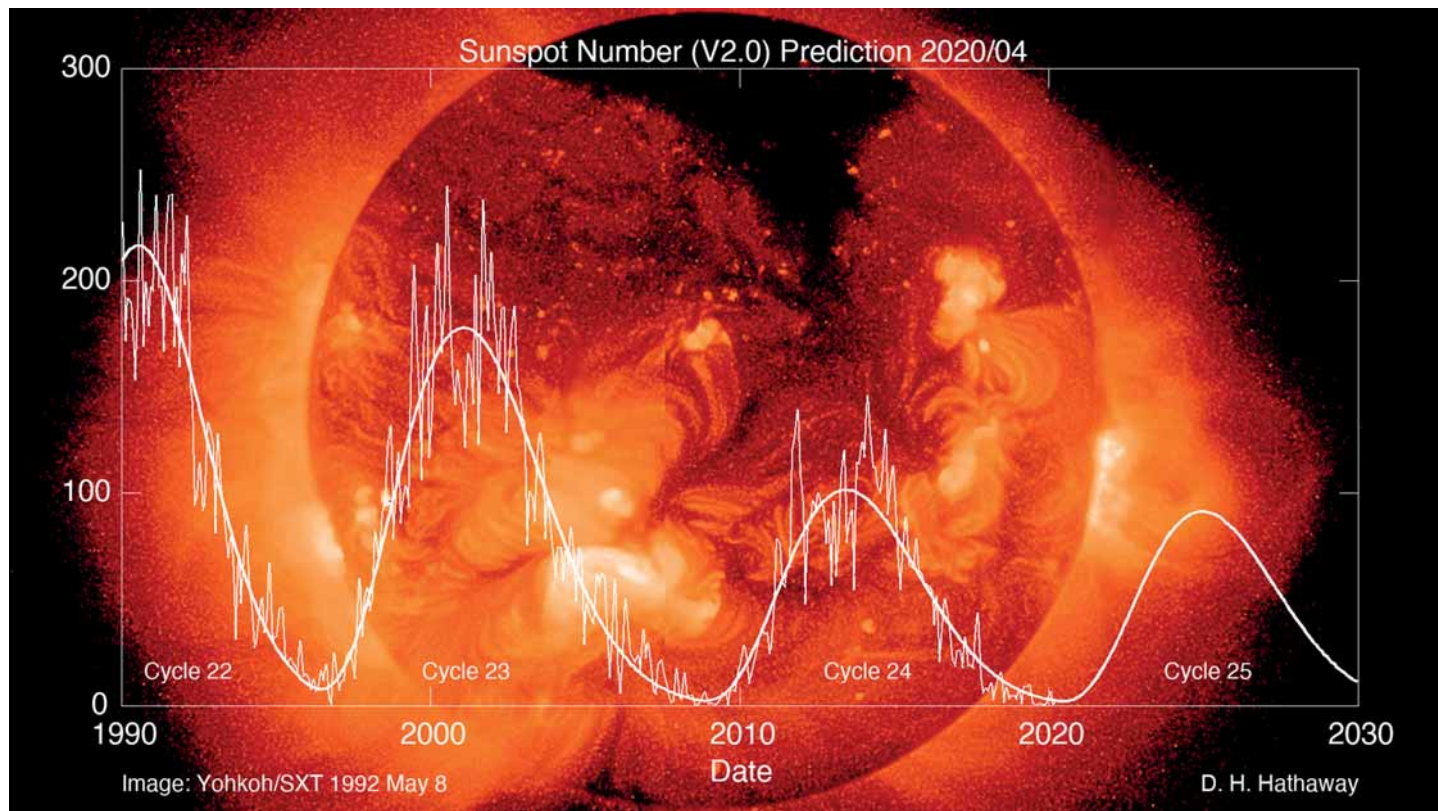
PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala jak Katce Preislerové Štolcové a její kolegyni, tak Pepíkovi Brabcovi a jeho partě hasičů z Turkovic. Obě setkání byla výborná a děti se naučily mnoho zajímavých a podnětných věcí. Zároveň bych chtěla poděkovat rodičům našich dětí za příjemnou atmosféru na dílničkách. Ale největší poděkování patří celému týmu zaměstnanců, s jakým nasazením se všichni pustili do dalšího školního roku a také bych chtěla poděkovat všem, kteří nás dovedou podpořit i v tak náročných časech, které málokdy přispívají k příjemné atmosféře. Věřím, že se budeme mít pořád dobře a že budeme cítit velkou podporu veřejnosti, rodičů, zřizovatele a všech, kteří při nás stojí. Děkujeme.

Za Mateřskou školu Ondřejov
Mgr. Romana Brilová

Bylo či nebylo maximum 25. cyklu sluneční aktivity?

Na to jsme se zeptali Sluneční patroly, která pokud je jasno – monitoruje Slunce a na svém webu <https://www.asu.cas.cz/~sunwatch/cs/> informuje o aktuální aktivitě Slunce a zveřejňuje denní a týdenní předpověď aktivity naší hvězdy.

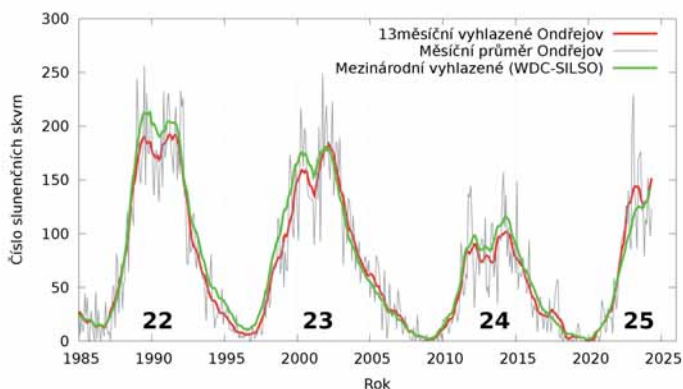

Poslední rok bylo Slunce velmi aktivní, tj. výskyt složitých skupin skvrn, slunečních erupcí, výronů koronální hmoty a v neposlední řadě polární záře viditelné i z České republiky. Toto všechno se děje, protože se Slunce nachází v období maxima své aktivity, což nám nedávno připomněly i významné instituce. Těmi nejznámějšími institucemi byly např. Královská observatoř v Belgii Brusel/SIDC a americká NASA ve spolupráci s NOAA-SWPC. Poslední jmenovanou zprávu přebrala i Česká televize. V českém překladu se ale objevilo zavádějící tvrzení, „že Slunce dosáhlo svého slunečního maxima“. Maximum ještě není, ale...

Sluneční cyklus je opakující se střídání nízké a vysoké aktivity naší nejbližší hvězdy. S tím souvisí periodický výskyt slunečních skvrn pozorovatelných na disku Slunce, který určuje průběh cyklu sluneční aktivity. Fyzikové historicky popisují úroveň sluneční aktivity pomocí tzv. čísla slunečních skvrn, které úzce souvisí s jejich celkovým počtem v daném dni. Průměrná délka cyklu sluneční aktivity je 11 let, což však neznamená, že každý cyklus má přesně 11 let. Pro úplnost dodejme, že kromě jedenáctiletého cyklu známe i další cykly sluneční aktivity s jinými délkami, pro popis úrovně aktivity je ovšem ten jedenáctiletý nejdůležitější.

Na obrázku č. 1 je znázorněn průběh čtyř cyklů 22–24 a 25. V grafu najdete dvě křivky. Hladká křivka ukazuje předpovědi slunečních cyklů, kdežto ta druhá pozorované hodnoty měsíčních průměrů mezinárodního čísla slunečních skvrn. Tato konkrétní předpověď byla zveřejněna v roce 2020. Cyklus sluneční aktivity s číslem 25 měl být velmi podobný cyklu 24, s očekávaným maximem čísla slunečních skvrn v červenci 2025. Asi jste si všimli, že mezi napozorovanými cykly a předpověďmi je nějaký ten rozdíl. Problém je totiž v tom, co kdo považuje za maximum. V převážné většině se pod pojmem „maximum“ myslí spíše období vrcholné aktivity než samotný vrchol křivky, protože určit ten okamžik, kdy nastane skutečné maximum cyklu, není tak jednoduché. Proč?

Na obrázku č. 2 je znázorněn průběh čtyř cyklů sluneční aktivity. Šedou barvou jsou zobrazeny měsíční průměry čísla slunečních skvrn z dat Sluneční patroly Slunečního oddělení Astronomického ústavu AV ČR. Na cyklech 22 a 23 je dobře vidět, že červená křivka nemá jen jeden vrchol, ale spíše dva. Je to tak i u cyklu 24, i když to vypadá na komplikovanější průběh. Červená křivka tedy ukazuje vyhlazený průběh měsíčních

hodnot pozorovaných z naší Sluneční patroly. Je to vlastně klouzavý průměr přes 13 měsíců, což znamená, že vyhlazenou hodnotu v daném měsíci ovlivňují také hodnoty naměřené 6 měsíců před ní i po ní. Zelená křivka je vlastně totéž, ale pro mezinárodní číslo slunečních skvrn, které zveřejňuje skupina SIDC/WDC-SILSO. Do mezinárodní řady kromě našich dat vstupují i pozorování z různých jiných pozorovacích stanic z celého světa. Červená i zelená křivka na obrázku č. 2 nám tedy ukazují, že cyklus 25 už možná dosáhl i na druhý vrchol u období maxima.

Ale jestli je to skutečně tak, se dozvíme nejdříve za několik měsíců, až cyklus prokazatelně nastoupí na svoji sestupnou fázi! Pozorování ukazují, že prozatím je průběh čísla slunečních skvrn pro 25. cyklus vyšší než předpovězený rozsah a zatím nejvyšší hodnoty (měsíčního průměru) 215,5 bylo dosaženo letos v srpnu. Závěrem tedy můžeme říct, že jaký byl průběh 25. cyklu sluneční aktivity a kdy nastalo jeho skutečné maximum, se dozvíme až mnohem později. Skutečnost, že jsme teď v období maxima, neznamená, že ještě i v příštích pár letech nemůžeme očekávat další sluneční skvrny, silné erupce a případně polární záře. Ty se mohou vyskytovat i v sestupné (pomaximové) fázi cyklu.

Foto Český rozhlas

Poslední úsměv profesora Josefa Zichy

V sobotu 30. listopadu 2024 jsme se naposledy rozloučili s Josefem Zichou – inženýrem, konstruktérem, učitelem na ČVUT v Praze, výsostným muzikantem, výjimečným člověkem, který byl radě z nás vzorem. Na hvězdárně působil mnoho let jako hlavní technik dvoumetrového dalekohledu, v posledních letech na hvězdárnu pravidelně přiváděl svoje studenty. Tady v Ondřejově byl známý svým láskyplným dirigováním Rybovy mše vánoční. Jeho dirigentský šarm a smysl pro kouzlo Rybovy čiré muziky činily z těchto koncertů radostnou a vyhlášenou událost přesahující do daleka hranice Ondřejova. Odešel, ale v našich vzpomínkách zůstává.

Královna večernice a prosincové noci ve znamení planet

Už jste si všimli? Od začátku listopadu můžeme po západu Slunce velmi nízko nad jihozápadním obzorem zahlédnout jasnou planetu Venuši. V prosinci se její viditelnost bude stále zlepšovat. V podobě nepřehlédnutelného zářícího bodu (Venuše je po Slunci a Měsíci nejjasnějším objektem oblohy) na ještě světlé soumrakové obloze bude ozdobou až do jara 2025.

Kromě ní je k vidění i Saturn, promítající se do souhvězdí Vodnáře nad jižním obzorem a především jasný Jupiter, zdobící souhvězdí Býka. Trochu později večer se objeví i naoranžovělý Mars v souhvězdí Raka. Všechny čtyři planety – od západu k východu Venuše, Saturn, Jupiter a Mars – jsou snadno pozorovatelné i bez dalekohledu, vypadají jako hvězdy, ale dalekohled ukáže kotouček planety, u Saturnu i jeho prsteneč.

Venuše je planetou, která se dokáže k Zemi přiblížit na nejmenší možnou vzdálenost 38 milionů kilometrů, naopak oddálit až na 261 milionů kilometrů. Díky tomu, že se pohybuje blíže Slunce než Země, můžeme ji na naší obloze sledovat buď večer nebo naopak nad ránem. Podle doby, kdy se na nebi objevuje, ji označujeme jako večernice nebo jitřenku. Následující měsíce bude Venuše večernicí. To ovšem znamená, že ti, co budou při pústu na Štědrý den vyhlížet, až se na obloze objeví první hvězdička, nejspíš jako první zahlédnou už na soumrakové obloze právě Venuši. Že bychom to uznali? Co myslíte? My jsme pro.

V prosinci také můžeme obdivovat krásu galaxie v Andromedě označené v Messierově katalogu jako M 31. Tato ohromující spirální galaxie je naším nejbližším velkým galaktickým sousedem, vzdáleným přes dva miliony světelných let od Země (když pomineme „mrňata“ Velké a Malé Magellanovo mračno viditelná z jižní polokoule). Galaxie v Andromedě je velmi podobná naší Galaxii (někdy také pojmenovávané jako Mléčná dráha), především spirálovitou strukturou a také podobným počtem hvězd – obsahuje jich stovky miliard. Budete-li v místech s malým světelným znečištěním, můžete ji na noční obloze spatřit i pouhým okem jako malý mlhavý obláček. Dívat se musíte samozřejmě do souhvězdí Andromedy.

Pavel Suchan

Seriál ze zápisů Jaroslava Hnízda (4. díl)

V Tridentu

...Kromě těchto pochodů jsem chodil velice rád na strážní službu do různých větších a menších pevností. Všeobecně vzato byla strážní služba zde stejná jako v Hallu a Salzburku. Ve městě byla strážní služba v kasárnách, u garnisonní trestnice a u různých vojenských skladů, tedy služba podobná jako jinde.

Novinkou zde byla služba v různých pevnostech, roztroušených v horách kolem Tridentu. Na rozdíl od služby ve městě trvala strážní služba v takových pevnostech týden, čtrnáct dní neb i měsíc, podle toho, jak daleko od města se pevnost nacházela a jak snadný neb nesnadný byl k ní přístup. Od velikosti pevnosti závisel počet službu konajících vojáků. Obvykle se pohyboval mezi 20–60 muži. Taková stráž měla s sebou vždy svého kuchaře a potřebné zásoby potravin. Maso a chléb se dodávaly do pevnosti obvykle po několika dnech. Konzervované potraviny se braly s sebou vždy na celou strážní dobu. Bylo zajímavé, co se všechno v takové pevnosti nacházelo. Především všechny pevnosti, které nebyly skryty ve skalách a jimi chráněny, byly obehnané širokou, několik metrů vysokou zdí. Uvnitř pevnosti byly všechny možné válečné zásoby zbraní, střeliva, konzervovaných potravin a dobře maskovaná děla. O všech těchto zásobách byl veden přesný seznam, podle kterého měla nastupující stráž od předcházející stráže všechno převzít. To bylo prakticky nemožné, jelikož to bylo nad

lidské síly takové ohromné množství zásob během několika hodin zkontrolovat. Odcházející stráž vždycky pospíchala, aby se dostala ještě před nástupem večera do kasáren, a tak se všechno předávalo jen formálně, bez jakékoliv kontroly. Při prvním takovém přejímání služby jako velitel stráže v jedné z těchto pevností jsem trval na tom, aby se všechny zásoby kontrolovaly podle předávacího protokolu, jak nařizovaly předpisy. Po několikahodinové úmorné práci jsem ale zjistil, že to je nemožné držet se předpisů a podepsal jsem přijímací protokol bez kontroly v dobré víře, že všechno je v pořádku. Z počátku jsem měl obavy, že jestli přijde nějaká kontrola a zjistí některé nedostatky, že z toho budu mít velké nepříjemnosti a případně i několik let vězení, kdyby něco chybělo, obzvláště kdyby chyběly zbraně. Později jsem se však uklidnil, když jsem zjistil, že žádný z nastupujících velitelů zásoby nekontroluje a podepíše prostě přijímací protokol, aniž by se staral o to, jsou-li všechny sklady v pořádku. Často jsem se zamyslel nad tím, jak se vyhledávají různé vojenské předpisy, podle kterých se každý sebemenší přestupek ve strážní službě trestá dlouholetým žalářem, aniž by se uvažovalo o tom, zda je prakticky možné je dodržovat.

Služba na těchto pevnostkách byla příjemná. Povinností každého velitele stráže bylo několikrát denně se přesvědčit, jsou-li strážníci správně na svých místech, a v určenou hodinu hlásit službu konajícímu důstojníkovi telefonicky, zda je v pevnůstce vše v pořádku.

Na službu v těchto pevnostkách jsem se dostal až v letních měsících, takže čas mi zde ubíhal celkem příjemně. Jelikož byla velmi malá pravděpodobnost, že by službu konající důstojník přišel osobně na inspekci, byli jsme po celou dobu služby zcela volní. Většinou jsme se opalovali na sluníčku a večer naslouchali hudbě bezpočetných cikád. Byl to pro mne zcela nový zážitek, jelikož jsem cikády (cvrčky)

nikdy předtím neslyšel ani neviděl, obzvláště ne v takovém množství.

Město Trident na mne udělalo také pěkný dojem svojí výstavností a širokými ulicemi. Poměrně velké náměstí je okrášleno pomníkem slavného italského básníka Danta Alighieriho. Obyvatelstvo je skoro všechno italské, takže jen zřídka je tu slyšet mluvit někoho německy a česky, jen naše vojáky. Já jsem se prvně ocitl v italském městě a snažil se trochu rozumět lidem na ulici. Bylo to těžké, jelikož tamní obyvatelé mluvili těžko srozumitelným dialektem. Se správnou italštinou jsem se sešel teprve v italském katolickém kostele. Podle rakouských předpisů museli za císaře pána vojáci chodit v neděli pod velením důstojníka jednou neb dvakrát měsíčně do kostela. První taková povinná návštěva kostela na mne velice zapůsobila. Bohoslužby byly stejné jako u nás až na to, že se kněz modlil místo česky italsky. Nejvíce na mne zapůsobil kazatel, který mluvil krásnou a jadrnou italštinou, že jsem skoro polovinu kázání rozuměl, ačkoli jsem slyšel vlastně správně italsky mluvit prvně. Pomohla mi přítomná znalost franštiny, která se italštině podobá a také jasná mluva kazatele, takže mnoho slov, které jsem neznal, jsem si mohl domyslet. Po tomto prvním kázání jsem se přímo zamiloval do italštiny a začal jí hned studovat. Koupil jsem si italskou mluvnici, četl denně italské noviny a pokoušel se ve styku s Italy mluvit italsky. Od té doby jsem také chodil v neděli neb ve svátek do kostela na kázání, hlavně ke „svému“ kazateli, od kterého jsem se naučil mluvit správnou italštinou. Byl to vlastně můj první učitel, ačkoli jsem s ním osobně nikdy nemluvil. Volný čas v neděli a ve svátek jsem věnoval výletům po okolí, které mne čím dál více okouzlovaly svými rozmanitostmi a krásami hor. Jeden z nejzajímavějších výletů byl můj výlet ke Gardskému jezeru, jehož část patřila Rakousku a část Itálii.

Text je v plném znění a bez úprav.

*Z paměti Jaroslava Hnízda
„Mé vzpomínky“ čerpala Romana Brilová*

Malina Brothers přivezou do Ondřejova nové album *V peřejích*

Bratři Malinové, tedy banjista Luboš (Druhá tráva), kytarista Pavel a houslista Josef se společně sešli na pódiu, přizvali ještě kontrabasistu Pavla Peroutku a v roce 2010 založili skupinu Malina Brothers.

Hudebníci udržují živý odkaz východočeské tramské a bluegrassové hudby, na které vyrůstali. Posluchači se mohou těšit na známé písně jako Stín staré řeky, A život běží dál nebo Rychlejší koně, kterým skupina vtiskla skvělou interpretací nezaměnitelný zvuk. Mají za sebou řadu koncertů v USA, natočili čtyři řadová CD a jubilejní DVD s hosty Charliem McCoyem a Kateřinou Garcíou. V roce 2024 skupina vydala autorské album *V peřejích*. Na novém CD se několika texty podílí Radůza a Pepa Lábus a hraje například Winston

Watson, legendární bubeník Boba Dylana a další zajímaví hosté.

Jubilejní koncert k 15 letům skupiny se uskuteční 21. února 2025 od 19:00 hod. v SKC Ondřejov.

Předprodej vstupenek zahájen, více informací na 777 668 212 nebo skcvondrejove@email.cz.

Aktuální informace sledujte na: www.malinabrothers.cz a www.skcvondrejove.cz

Za tým SKC Mgr. Eva Nečesaná

ZKRÁCENÁ PRAVIDLA PRO ZVEŘEJŇOVÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ

**UZÁVĚRKA PRO DALŠÍ
ČÍSLO OZVĚN JE
20. ÚNORA 2025**

Příspěvky zasílejte na adresu redakce: ozvenyondrejov@gmail.com.

Výjimečně lze příspěvek odevzdat na podatelně OÚ.

Texty příspěvků zasílejte ve standardním formátu doc, docx.

Nevkládejte do textu fotografie a grafické materiály, tyto musí být dodány jako samostatné soubory, ve formátech jpg, tiff, případně pdf.

Fotografie musí vyhovovat požadavkům pro tisk.

OZVĚNY, časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic. **Vydavatel:** Obec Ondřejov, IČ: 00240567, adresa: Choceradská 62, 251 65 Ondřejov. Vychází čtvrtletně. Distribuce: Obec Ondřejov, číslo registrace: MK ČR E12695, elektronická podoba www.obecondrejov.cz. **Redakční rada:** šéfredaktorka Mgr. Romana Brilová, redakční rada MgA. Kamila Motková, Bc. Lenka Endlová. **Kontakt:** ozvenyondrejov@gmail.com. **Grafická úprava:** Studio Franklin, Nám. Míru 9/820, Praha 2, tel.: 222 510 268 **Tisk:** Label, Kutná Hora.

RYBOVA MŠE VÁNOČNÍ

21. 12. 18:00

koncert **Ondřejov**

- Sportovně kulturní centrum

24. 12. 24:00

mše **Mnichovice**

- kostel Narození P. Marie

26. 12. 17:00

koncert **Kostelec nad Černými lesy**

- zámek, Rytířský sál

29. 12. 10:00

mše **Hrusice**

- kostel sv. Václava

05.01.2025 17:00

mše **Kostelní Střímelice**

- kostel sv. Martina

12. 01. 2025 17:00

koncert **Říčany**

- kostel sv. Petra a Pavla

**PŘIJĎTE S NÁMI
PROŽÍT
OPRAVDOVÉ
VÁNOCE**

Vstup do sálu/kostela bude umožněn
30 minut před zahájením koncertu.

Aktuální informace na
www.rybovky.cz

Chcete se k nám připojit?
Napište na vydrar@razdva.cz

